

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ
กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

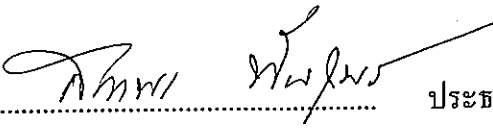

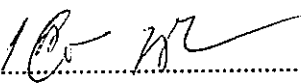
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

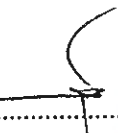
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

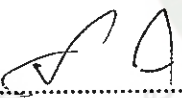
คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวมยุรี ดงแสงแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

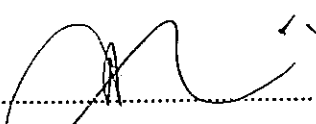

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รศ. ดร.สถาพร พันธุ์มณี) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

..... กรรมการ
(รศ.ดร. เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

..... กรรมการ
(ผศ. ดร. ภูษิต บุญทองเถิง) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

..... กรรมการ
(ผศ. ดร. ประสพสุข ฤทธิเดช) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผศ. ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผศ. ดร. สนิท ดีเมืองชัย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

ชื่อผู้วิจัย มยุรี ดงแสง **ปริญญา ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน)**

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ. ดร. ภูษิต บุญทองเถิง **อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก**
ผศ. ดร. ประสพสุข อุทธิเดช **อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม**

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ก่อนและหลังเรียนและ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT (Numbered Heads Together : NHT) จำนวน 30 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม การวิจัยเป็นการวิจัยโดยใช้แบบแผนกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำเชิงวิเคราะห์ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีประสิทธิภาพเท่ากับ $96.70 / 87.00$ ซึ่งสูงเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ $80/80$
2. ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7292 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.92
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการอ่าน และเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE : Reading and Word Spelling Development of the 2nd Grade Thai learning Strand
by Using Reading and Word Spelling Exercises with the NHT Technique

AUTHOR : Mayuree Dongsaeng **DEGREE :** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

ADVISORS : Asst. Prof. Dr. Phusit Boonthongtherng Chairman
Asst. Prof. Dr. Prasopsuk Rithidetch Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

The objective of the research is 1) to develop Thai reading and word spelling activities of the 2nd grade Thai learning strand by using Thai reading and word spelling exercises with the NHT technique based on the 80/80 standardized criterion efficiency, 2) to assess the effectiveness index of Thai reading and word spelling activities with the NHT technique, 3) to compare Thai reading and word spelling skills of the 2nd grade students before and after using the Thai reading and word spelling exercises, and 4) to survey the satisfaction of the students with the Thai reading and word spelling activities. The sample was thirty 2nd grade students at the Rajabhat Maha Sarakham University Demonstration School in the first semester of 2012. The research was a pre-test-post-test design. The instrument was eight lesson plans, a reading and word spelling test and a questionnaire. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, the t-test (Dependent Samples).

Results of the research are as follows:

1. The findings indicated that the average index of the Thai reading and word spelling activity efficiency regarding the standardized criteria was 96.70/87%.
2. The effectiveness index of the Thai reading and word spelling activities was .7292 (72.92%).
3. The post-test scores of the students for the Thai reading and word spelling skills was higher than those of the pre-test scores at the .05 level of the statistical significance.

4. The overall satisfaction of the students with the Thai reading and word spelling exercises with the NHT technique was at a high level.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไข
ข้อบกพร่องและความเมตตากรุณาอย่างยิ่งจากผศ. ดร. ภูษิต บุญทองแดง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
และผศ. ดร. ประสพสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รศ. ดร.สถาพร พันธุ์มณี
ประธานสอบวิทยานิพนธ์ รศ. เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ที่ได้ให้ความ
อนุเคราะห์ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำแนวทางในการทำวิจัยตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ
มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.พงศธร โพธิ์พลศักดิ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อาจารย์วินัย แสงกล้า อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ อาจารย์ นวพร เรืองสมบัติ อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม ผศ.กนกวรรณ ศรีวาปี อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ และอาจารย์สุกัญญา
พิศโนม อาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่กรุณาให้คำปรึกษา
ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ร่วมวิจัย ผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม คณะครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตราชภัฏมหาสารคาม
ที่เป็นกำลังใจและให้ความร่วมมือในการวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อเป็นเครื่องบูชา
พระคุณบิดา มารดา ญาติพี่น้อง และบูรพาจารย์ที่เคารพเป็นอย่างสูงทุกท่าน

มยุรี ดงแสง

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญตารางภาคผนวก	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	10
การอ่าน	18
การเขียนสะกดคำ	32
แบบฝึกทักษะ	41
การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ	55
การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค (Numbered Heads Together : NHT)	59
แผนการจัดการเรียนรู้	61
ความพึงพอใจ	68

หัวเรื่อง	หน้า
บริบทโรงเรียนสาธิตราชภัฏมหาสารคาม	71
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	74
กรอบแนวคิดการวิจัย	79
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	80
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	80
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	80
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	81
แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย	87
การเก็บรวบรวมข้อมูล	87
การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	88
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	93
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	100
วัตถุประสงค์การวิจัย	100
สรุปผลการวิจัย	101
อภิปรายผล	101
ข้อเสนอแนะ	106
บรรณานุกรม	108
ภาคผนวก	117
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT	118
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	137

หัวเรื่อง	หน้า
ภาคผนวก ค คะแนนระหว่างเรียนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) และทดสอบหลังเรียนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	148
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	152
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	157
ประวัติผู้วิจัย.....	162

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	17
2	แสดงวิธีการจัดกลุ่มเรียนแบบความสามารถ	60
3	เนื้อหาคำที่นำมาฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในแบบฝึกแต่ละชุด	82
4	การวิเคราะห์จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำ	82
5	แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Pos-test Design	87
6	ประสิทธิภาพของแผนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียน สะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT	94
7	แสดงค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและ การเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT	95
8	การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระเรียนรู้ ภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT	97
9	ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ..	92

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวกที่	หน้า
1	แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค NHT สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อ 134
2	แสดงการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้อง ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อ 142
3	แสดงค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT 144
4	แสดงการหาคูณภาพค่า p ค่า B ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 146
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนประสิทธิภาพ ของกระบวนการ (E ₁) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและ การเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT 149
6	ค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน และการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT 155
7	ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 156

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 31 - 46) ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีและสุนทรียภาพ เป็นสมบัติอันล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 45)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด สาระการอ่านไว้ว่า อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทหรือกรอนง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและ

มีมารยาทในการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 47) ดังนั้นการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านอย่างละเอียดรอบคอบ แยกแยะความคิด แยกแยะประเด็นของสิ่งที่อ่าน นำมาจัดลำดับความสำคัญนำไปสู่การสรุปของเรื่องที่อ่าน (บุญชม ศรีสะอาด. 2549 : 39-42)

หลักสูตรแกนกลางได้กำหนดมาตรฐานการเขียนและตัวชีวิตตาม มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพและชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลาง ดังนี้ 1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด ได้แก่ การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย 2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม ได้แก่ การเขียนสื่อสาร เช่น คำขวัญ คำแนะนำ 3. เขียนแผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด ใช้พัฒนางานเขียน ได้แก่ การนำแผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน 4. เขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ ได้แก่ การย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน 5. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา ได้แก่ การเขียนจดหมายถึงเพื่อน และบิดามารดา 6. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า 7. เขียนเรื่องตามจินตนาการ ได้แก่ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ 8. มีมารยาทในการเขียน ได้แก่ เขียนด้วยตัวบรรจงให้อ่านเข้าใจง่าย และไม่ควรถือว่าร้ายผู้อื่นให้ได้รับความเสียหาย

นักวิจัยทางภาษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้รายงานถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำและความสามารถในการอ่านว่า มีอยู่ค่อนข้างสูงในระดับประถมศึกษา ที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้ได้ เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็กที่อ่านเก่ง และเด็กที่อ่านไม่เก่งก็มักจะเป็นเด็กที่สะกดไม่เก่งด้วยเสมอ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเด็กที่สะกดไม่เก่งจะต้องอ่านไม่เก่งไปเสียหมด การอ่านและการเขียนสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมาก จากการศึกษาของนักวิจัยยังพบอีกว่าเด็ก ๆ สะกดคำต่าง ๆ ที่สามารถออกเสียงได้ถูกต้องแม่นยำกว่าที่เขาอ่านไม่ออก (วรรณิ โสมประยูร. 2542 : 132 ; อ้างอิงมาจาก Boyd. 1970 : Upgrade) จากการประเมินสภาพจากกองวิจัยการศึกษากรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ สมรรถภาพที่เป็นปัญหา ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ (พันธิเย์ วิหคโต. 2538 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Boyd. 1970 : Upgrade)

ผู้วิจัยทำการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏว่า ผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบมักมีปัญหาในการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องในหลายลักษณะ เช่น การเขียนสระ และวรรณยุกต์ในคำผิดที่ เขียนสะกดคำผิด โดยเฉพาะเรื่องของตัวสะกด ลักษณะของคำที่เขียนสะกดยาก คือ คำที่มีหลายพยางค์คำพ้องเสียง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มี ห นำ และคำที่มี อ นำ เป็นต้น การอ่านเชิงวิเคราะห์นั้นพบว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แต่การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ผ่านมา ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน (NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 49.59 คะแนนไม่ถึงร้อยละ 50 ตามเกณฑ์ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ตั้งเป้าหมายไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1. 2554 : 25) และการรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (NT) ปีการศึกษา 2554 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พบว่าจากคะแนนเต็ม 30 คะแนนมีคะแนนเฉลี่ย 15.51 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51.70 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนสาธิตราชภัฏมหาสารคาม ที่ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งควรจะมีผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบร้อยละ 60 (โรงเรียนสาธิตราชภัฏมหาสารคาม. 2554 : 8) จากผลการประเมินดังกล่าวพบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่าน คือ เมื่ออ่านแล้วไม่สามารถแยกแยะประเด็นสำคัญได้สาเหตุของปัญหาเนื่องมาจากครูใช้วิธีสอนแบบบรรยายขาดการฝึกความ การเรียนรู้ที่เหมาะสม

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงควรปรับเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และในสภาพปัญหาการอ่านและการเขียนสะกดคำการเขียนสะกด คำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบให้ มีโอกาสฝึกฝนทักษะภาษาด้านการอ่านและการเขียนในเนื้อหาที่เป็นปัญหาเพิ่มเติม คือ ปัญหาในการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา ดังนี้ 1) มาตราแม่ก ใ้ ก ข ค ฃ เป็นตัวสะกดออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น มาก สุข โชค เมฆ 2) มาตราแม่กง ใ้ ง เป็นตัวสะกด เช่น ลิง ของ กลาง ผุง 3) มาตราแม่กด ใ้ จ ช ฃ ฎ ฏ ฐ ฒ ค ต ถ ท ษ ศ ษ ส เป็นตัวสะกดออกเสียงเหมือน ด สะกด เช่น ราชการ ก๊าซ มงกุฎ อุฐ ครุฑ พัฒนา ปัด สังกะสี รถ บพบาท อวรุท อากาศ โทษ โอกาส 4) มาตราแม่กน ใ้ น ร ล ญ ฌ พ เป็น ตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน บ เป็นตัวสะกด เช่น หยิบ รูป ภาพ ยี่ราฟ ลาก 6) มาตราแม่กม

ใช้ ม เป็นตัวสะกด เช่น ชิม เต็ม เลื่อม 7) มาตราแม่เกย ใช้ ย เป็นตัวสะกด เช่น สาย โดย ใช้
8) มาตราแม่เกว ใช้ ว เป็นตัวสะกด เช่น คาว หิว แหววาว โดยมีข้อสังเกต ดังนี้ 1) ตัวสะกด
ตรงมาตรา ได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกว ที่มีตัวสะกดเพียงตัวเดียว 2) พยัญชนะอื่นเป็น
ตัวสะกดร่วม ได้แก่ มาตราแม่กน มาตราแม่กบ มาตราแม่กก มาตราแม่กด 3) พยัญชนะที่ไม่ใช่
เป็นตัวสะกด ได้แก่ ซ ต ฉ ฌ ผ ฝ ห อ ฮ หมายถึง ซ ต เป็นพยัญชนะที่ไม่ใช้ในปัจจุบัน

แนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวก็คือการใช้การจัดกิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค NHT
(Numbered Heads Together) ของสลาบิน (Slavin. 1995 : 7-13 ; อ้างถึงใน ไสว พักขาว. 2544 :
192) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้
นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมี
ความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการสอน และ
ช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงาน
ร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม กล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอน
ที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความ
คิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตน และ
ส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดกิจกรรมนี้เหมาะสำหรับการทบทวน
หรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง
และอ่อนละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกถามทีละ
คน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถาม ได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี ซึ่งมีลักษณะการจัด
กิจกรรมสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะร่วมกันอภิปรายปัญหาที่ได้รับเพื่อให้เกิด
ความพร้อมและความมั่นใจที่จะตอบคำถามผู้สอน ผู้สอนจะเรียกสมาชิกกลุ่มให้ตอบทีละคน
แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

การสอนภาษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกฝนทักษะ
ต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งทักษะการรับเข้ามาคือ การอ่านและการฟังและทักษะการถ่ายทอด คือการ
พูดและการเขียน ในด้านการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อน และเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญ
ต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งทั้งในเรื่องการอ่านและการเขียนนั้นย่อมต้องมีการสะกดคำรวมอยู่
ด้วยจึงทำให้การอ่านและการเขียนสะกดคำ มีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษา
ตามที่ ละมุล จันท์แป้น (2553 : 142 – 144) ได้ศึกษา การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูก
สะกดคำ กลุ่มร่วมเทคนิค NHT โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาเลิงแฝกหนองแวง อำเภอกุดรัง
จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า

มีปัญหาในเรื่องของการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำที่ผิดเป็นจำนวนมาก ก่อนที่จะได้มีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนใหม่โดยการทำแบบฝึกทักษะการสอนของกลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยนำกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT เป็นตัวช่วยให้ในการอ่านและการเขียน ดีมากยิ่งขึ้น

จากแนวคิด หลักการและสภาพปัญหา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบ กลุ่มร่วมมือมือเทคนิค NHT ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนในการพัฒนาการอ่าน และการเขียนสะกดคำ จากหนังสือ หรือข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือมือเทคนิค NHT จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ได้หรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือมือเทคนิค NHT ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือมือเทคนิค NHT
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือมือเทคนิค NHT ก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือมือเทคนิค NHT

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 60 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา นักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ได้วิธีจับฉลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น

2.1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ

2.2.2 ความพึงพอใจ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชุดภาษาพาที และชุดวรรณคดี ลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 มีจำนวน 15 คำ ได้แก่ ปลูกข้าว พักเที่ยง ดอกเข็ม เป็ยกโชค พริกหยวก พลพา ดอกตะปู บวกเลข เลือกซื้อ อ่านออก ลากซุง จากไป ปากปลา ตอนดึก ตักแกง

4. สถานที่ คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาทดลอง 12 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค NHT หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มร่วมมือแบบ NHT โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของครูอย่างมีระบบแบบแผนเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่กำหนด ประกอบด้วย สาระสำคัญผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ กาวัดผลและประเมินผล

การอ่าน หมายถึง การอ่านออกเสียงสะกดคำหรืออ่านคำพื้นฐานในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ในมาตราแม่ ก กา แม่ กง กน กม เกย เกอว กก กค และกบ

การเขียน หมายถึง การเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ได้แก่ มาตราแม่ ก กา แม่กง กน กม เกย เกอว กก กค และกบ

การอ่านและการเขียนสะกดคำ การอ่านคำที่มีในคำพื้นฐานตามมาตราตัวสะกดคำ โดยการอ่านออกเสียง การเขียนคำในช่องว่างของประโยค

แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนประเภทเอกสารที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา การอ่านและการเขียนสะกดคำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง และเป็นแบบฝึกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดของไทยทั้ง 8 มาตรา ดังนี้ 1) มาตราแม่ก ก ใช้ ก ข ค ฉ เป็นตัวสะกดออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น มาก สุข โขศ เมฆ 2) มาตราแม่กง ใ ใช้ ง เป็นตัวสะกด เช่น ลิง ของ กลาง ผุง 3) มาตราแม่กค ใ ใช้ จ ช ฎ ฐ ฒ ด ต ถ ท ษ ศ ษ ส เป็นตัวสะกดออกเสียงเหมือน ค สะกด เช่น ราชการ ก๊าซ มงกุฎ อุฐ ทรูท พัฒนา ปัด สังกศ รถ บทบาท อวูธ อากาศ โทษ โอกาส 4) มาตราแม่กน ใ ใช้ น ร ล ญ ณ พ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน น เป็นตัวสะกด เช่น หยิบ รูป ภาพ ยีราฟ ลาก 5) มาตราแม่กบ ใ ใช้ บ ป พ ฟ และ ภ อ่านออกเสียงเหมือน บ เป็นตัวสะกด เช่น หยิบ รูป ภาพ ยีราฟ ลาก 6) มาตราแม่กม ใ ใช้ ม เป็นตัวสะกด เช่น ชิม เต็ม เสื่อม 7) มาตราแม่เกย ใ ใช้ ย เป็นตัวสะกด เช่น สาย โดย ชัย 8) มาตราแม่เกอว ใ ใช้ ว เป็นตัวสะกด เช่น ดาว หิว แหววาว

กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT หมายถึง กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนคละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี โดยใช้แบบเอกสารทำเป็นแบบฝึกทักษะ เพื่อวัดผลที่เกิดจากการสอนเสร็จสิ้น นำมาจัดทำการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT หมายถึง เทคนิคการสอนการอ่านและการเขียนสะกดคำเป็นการเรียนรู้แบบร่วมกันคิด โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คนแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ โดยผู้เรียนแต่ละกลุ่มย่อยได้หาข้อคำตอบและสมาชิกในกลุ่มทุกคนเข้าใจคำตอบ มีหมายเลขประจำตัวของตัวเอง สมาชิกในกลุ่มตอบคำถามได้ถูกสมาชิกทุกคนในกลุ่มได้คะแนนเท่ากัน เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ ขั้นตอนการเรียนรู้ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ครูเตรียมประเด็นปัญหา ขั้นที่ 2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ขั้นที่ 3 กำหนดสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเป็นเบอร์ 1, 2, 3, และ 4 ขั้นที่ 4 ครูถามคำถาม / กำหนดปัญหา / มอบหมายงานให้ทำ ขั้นที่ 5 ครูถามคำถามในประเด็นที่กำหนด และ ขั้นที่ 6 ครูให้คำชมเชยกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากที่สุด

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบใจ สนุก มีความสุข ในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งมีผลตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนทุกคนที่ทำได้ระหว่างเรียนจากการประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้และการทดสอบย่อยท้ายแบบฝึกทักษะ โดยยึดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียน โดยยึดเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าคะแนนที่แสดงความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ เพื่อนำไปจัดกิจกรรมให้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความสุขในรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT ประกอบแบบฝึกทักษะ
3. ครูและผู้บริหารได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ หรือกลุ่มสาระอื่นต่อไป
4. โรงเรียนมีสารสนเทศในการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อใช้กับโรงเรียนอื่น ๆ ที่สนใจต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การอ่าน
3. การเขียนสะกดคำ
4. แบบฝึกทักษะ
5. การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ
6. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค (Numbered Heads Together : NHT)
7. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
8. ความพึงพอใจ
9. บริบทโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
11. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการทำงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสาน ให้คงอยู่

คู่ชาติไทยตลอดไปและภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริงมีสาระวิสัยทัศน์ คือ

วิสัยทัศน์

ภาษาไทย เป็นภาษาประจำของประเทศที่ใช้ในการสื่อสารของคนในประเทศ โดยภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ไม่ว่าจะป็นภาษาราชการ ภาษาที่ใช้ในการเรียนรู้ในสถานศึกษา การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารด้วยการพูดออกมาเป็นเสียง เรายังใช้ภาษาไทยในการสื่อสารผ่านทางตัวอักษร ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยจึงมีความสำคัญสมกับเป็นภาษาของชาติ การใช้ภาษาไทยอย่างถูกวิธี จึงต้องมีการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะ และมีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้า แสวงหาความรู้และประสบการณ์ ดังนั้น ภาษาและวัฒนธรรมไทยจึงก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ ชื่นชม ซาบซึ้ง โดยเฉพาะความสามารถสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา ในการสร้างหรือประดิษฐ์ตัวอักษรไทยของบรรพบุรุษที่ให้เรามีใช้จนถึงปัจจุบัน การเรียนภาษาไทยต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดสร้างสรรค์ คิดเพื่อตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล การใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์สละสลวย ไพเราะ เพื่อก่อให้เกิดบุคลิกภาพน่าเชื่อถือ

จากวิสัยทัศน์ของวิชาภาษาไทย สรุปได้ว่า การเรียนภาษาไทยต้องเน้นทั้งทักษะ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ในขณะเดียวกันจะต้องปรับตัว และเฝ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อยุคสมัยและข่าวสาร ในยุคปัจจุบันคุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วนักเรียนมีความสามารถ ดังนี้ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจ ความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาคะเน เหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่านมีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียนเล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำ คล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและ บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนักเรียนมีความสามารถ ดังนี้

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ ได้ถูกต้องอธิบาย ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ ส่วนนวนโวหารจากเรื่อง ที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงรวมทั้งจับ ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจแก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต ได้มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่อง ตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟัง และดูตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและ ดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็น ค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาท ในการดูและพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ส่วนน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสมแต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

จากคุณภาพผู้เรียนวิชาภาษาไทย สรุปได้ว่า เมื่อนักเรียนเรียนจบแต่ละช่วงชั้น คือจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะต้องมีความรู้ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่านและชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีตัวชี้วัด ดังนี้

1. สามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่านได้
3. อ่านเรื่องสั้น ๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผลประกอบ
6. สรุปความและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
8. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพและชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลาง ดังนี้

1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดได้แก่ การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสมได้แก่ การเขียนสื่อสาร เช่น คำขวัญ คำแนะนำ

3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด ใช้พัฒนางานเขียน ได้แก่ การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
4. เขียนย่อความจากเรื่องสั้น ๆ ได้แก่ การย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่าง ๆ ประกาศ จดหมาย คำสอน
5. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดาได้แก่ การเขียนจดหมายถึงเพื่อน และบิดามารดา
6. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้แก่ การเขียนบันทึก และเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
7. เขียนเรื่องตามจินตนาการ ได้แก่ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
8. มีมารยาทในการเขียน ได้แก่ เขียนด้วยตัวบรรจงให้อ่านเข้าใจง่าย และไม่ควรวี้นว่าร้ายผู้อื่นให้ได้รับความเสียหาย

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ดังนี้

1. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูได้แก่ การจำแนกข้อเท็จจริงจากเรื่องที่ฟังและดู ในชีวิตประจำวัน
2. พูดสรุปความจากการฟังและดูได้แก่ การจับใจความและการพูดแสดงความรู้ ความคิดในเรื่องที่ฟังและดู จากสื่อต่าง ๆ เช่น เรื่องเล่า บทความสั้น ๆ ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน โฆษณา สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องราวจากบทเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น
3. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
4. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู
5. รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา
6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติและชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีตัวชี้วัดดังนี้

1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนจะต้องเรียนในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ คำในแม่ ก กา มาตราตัวสะกด การผันอักษร คำเป็นคำตาย คำพ้องเสียง

2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค และสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนจะต้องเรียนในเรื่องดังต่อไปนี้ คือ ชนิดของคำ ได้แก่ คำนามคำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ดังนี้

1. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคุณธรรม ได้แก่ วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น นิทานพื้นบ้าน นิทานคติธรรม เพลงพื้นบ้าน วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียนและตามความสนใจ

2. อธิบายข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม

3. ร้องเพลงพื้นบ้าน ได้แก่ เพลงพื้นบ้าน

4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ ได้แก่ บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า บทอาขยานตามที่กำหนด บทร้อยกรองตามความสนใจ

จากสาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สรุปได้ว่า การเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีทั้งหมด 5 สาระ และ 5 มาตรฐาน ซึ่งประกอบด้วยสาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และ สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน เป็นแนวทางในการวิจัย

1. สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีดังนี้

สาระที่ 2 การเขียน

1.1 การคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย

1.2 การเขียนสื่อสาร

1.2.1 คำในชีวิตประจำวัน

1.2.2 คำพื้นฐานในบทเรียน

1.2.3 คำคล้องจอง

1.2.4 ประโยคง่าย ๆ

1.3 มารยาทการเขียน

1.3.1 เขียนให้อ่านง่าย สะอา ไม่ขีด

1.3.2 ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ

1.3.3 ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคลสำนักวิชาการ

และมาตรฐานการศึกษา (2551 : 23)

สรุปได้ว่า สาระการเรียนรู้สาระการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นั้น ได้เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนเกี่ยวกับการเขียนจากง่ายไปหายากโดยเริ่มจากเขียนคำให้ถูกต้องกระทั่งสามารถเขียนจดบันทึกความรู้และประสบการณ์ และเรื่องราวในชีวิตประจำวันได้

2. ตัวชี้วัดกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สาระการเขียน

ตัวชี้วัดสาระการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่หลักสูตรกำหนดไว้สำหรับผู้เรียน มีดังนี้

2.1 คัดลายมือด้วยบรรจงเต็มบรรทัด

2.2 เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ

2.3 มีมารยาทในการเขียน

จะเห็นได้ว่า สาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด สาระการเขียนคือ ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการเขียนสื่อสารประโยคง่าย ข้อความสั้นๆ ซึ่งเป็นความรู้ความสามารถทางการเขียนที่เริ่มจากง่ายไปหายากและต้องการให้ผู้เรียนเขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจนดังตารางมาตรฐานต่อไปนี้

มาตรฐาน ท.2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.2	1. คัดลายมือด้วยบรรจงเต็มบรรทัด 2. เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์ 3. เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ 4. มีมารยาทในการเขียน	1. การคัดลายมือด้วยบรรจงเต็มบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย 2. การเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับ ประสบการณ์ 3. การเขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ 4. มารยาทในการเขียน เช่น 4.1 เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า 4.2 ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ 4.3 ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล 4.4 ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ ผู้อื่นเสียหาย

3. มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด มีดังนี้

3.1 สามารถคัดลายมือด้วยบรรจงเต็มบรรทัด ได้อย่างถูกต้อง และสวยงาม เป็นการฝึกหัดสำหรับการเริ่มต้นในการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเขียนนั้นให้สวยงาม และถูกต้องตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2

3.2 สามารถเขียนคำให้ถูกความหมายและสะกดการันต์ถูกต้อง ใช้ความรู้ และประสบการณ์เขียนประโยค ข้อความและเรื่องราวแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และจินตนาการ รวมทั้งการใช้กระบวนการเขียนมาพัฒนางานเขียน

3.3 มีมารยาทการเขียนและนิสัยรักการเขียน และใช้ทักษะการเขียนจดบันทึก ความรู้ประสบการณ์ และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน กรมวิชาการ (2545 : 18-22) จะเห็นได้ว่า มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 นั้น เมื่อเรียนจบหลักสูตรต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และตัวชี้วัดในสาระการเขียน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนจะต้องเขียนคำ

เขียนประโยคข้อความ เขียนบันทึกความรู้ประสบการณ์และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ได้ ถูกต้องตลอดจนเน้นปลูกฝังมารยาทการเขียนและเป็นผู้มีนิสัยรักการเขียนให้กับผู้เรียนอีกด้วย

การอ่าน

ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเสนอไว้ ดังนี้

1. ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือ สัญลักษณ์โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

รัฐจิตร แก้วจำปา (2544 : 10) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การรับสาร โดยมีหนังสือเป็นสื่อ ซึ่งผู้รับสารจะต้องคิดพิจารณาทำความเข้าใจตามตัวหนังสือ ที่ผู้สื่อเขียน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า ลักษณะ ของกระบวนการเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยคข้อความและเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

อัมพร สุขเกษมและบรรพต ศิริชัย (2545 : 1) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางความคิดในการรับสาร ผู้อ่านควรจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านและรู้จักสังเกตส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือ เพื่อที่จะสามารถเลือกหนังสือที่มี คุณค่ามาอ่านได้อย่างเหมาะสม

สำออง ดำเนินสวัสดิ์ และคณะ (2546 : 87) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่าน คือ การสื่อสารอย่างหนึ่งเป็นทั้งการส่งสาร และการรับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการดำเนิน ชีวิตประจำวัน

ัญญา เรื่องแก้ว (2549 : 73) สรุปไว้ว่า การอ่าน เป็นสื่อที่มีความหมายและความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคน ช่วยให้เกิดความอกงามทางสติปัญญาและผลักดันให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปรวดเร็วยิ่งขึ้น

จากความหมายของการอ่านข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่าน เป็นการพูดออกเสียงที่สามารถฟัง และสามารถทำให้เข้าใจในการพูดระหว่าง 2 คน ซึ่งเป็นในรูปแบบกระบวนการทางสมองเพื่อรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่านและผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้

2. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านอธิบายถึงความมุ่งหมายของการอ่านในชั้นประถมศึกษา ดังนี้

วรณี โสมประยูร (2542 : 127-128) ได้ให้นิยามความมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิต การอ่านแต่ละครั้ง จะมีความมุ่งหมายแตกต่างกันออกไป ถ้าผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้ จุดมุ่งหมายของการอ่านมีดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวน

หัวต่าง ๆ

4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. อ่านเพื่อวิเคราะห์ วิจัย จากข้อมูลที่ได้ เช่น อ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นของจริง เช่น

การอ่านคำโฆษณาต่าง ๆ

7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2545 : 5-6) กล่าวไว้ดังนี้

1. ตอบสนองอารมณ์ที่ผู้อ่านพอใจ เช่น รัก ชอบ โกรธ และดีใจ
2. ช่วยให้พบกับความต้องการในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านจะช่วยชดเชย
อารมณ์ที่ขาดหายไป และช่วยตอบสนองความต้องการในส่วนของอารมณ์ หรือความรู้สึกที่
ต้องการ

3. ติดตามที่ได้รับฟังจากผู้อื่น
4. ส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัยแนวทางจากเรื่องที่อ่าน
5. ส่งเสริมให้มีความกระตือรือร้นในการอ่านเรื่องอื่น ๆ เพิ่มขึ้น
6. รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
7. ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของสมอง
8. ช่วยให้มีความรู้เพิ่มขึ้น สามารถใช้ประกอบการเรียนวิชาอื่น ๆ
9. รู้จักใช้สถานที่ที่ไม่สามารถเดินทางไปเยือน แต่สามารถหาประสบการณ์ได้

จากการอ่าน

10. มีความคิดที่เป็นอิสระในการเลือกเรื่องที่จะอ่าน
11. มีความเฉลียวฉลาด โดยอาศัยความรู้แนวคิดจากการอ่านไปสนทนา

ได้ตอบ

12. เป็นการใช้เวลาพักผ่อน
13. ช่วยให้เกิดความสนใจเรื่องใหม่ ๆ
14. ส่งเสริมการฝึกทักษะการอ่านจากขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น
15. เป็นฝึกให้มีระดับความคิดสูงขึ้น
16. เปิดเผยความลึกลับในเรื่องราวบางอย่างที่ผู้อ่านยังไม่รู้มาก่อน
17. ช่วยให้มีสุขภาพจิตดีขึ้น
18. ช่วยให้มีความคิดแตกฉานมากขึ้น
19. ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
20. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาแก้ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ

เรื่องส่วนตัว

21. ส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมกับผู้เขียน

22. ส่งเสริมให้ผู้อ่านเผชิญหน้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ด้วยความเชื่อมั่นมาก

ยิ่งขึ้น

23. พัฒนาคคุณค่าทางสังคม โดยอาศัยความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์
ให้กว้างขวางขึ้น

24. ช่วยให้อ่านมีความคิดกว้างไกลมากยิ่งขึ้น

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546 : 90-92) ได้อธิบายถึงความมุ่งหมายของการอ่านไว้
ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองเจริญงอกงามขยาย
ขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม ต้องการรับรู้ในสิ่งที่เป็นปัญหาไม่เข้าใจต่าง ๆ การอ่านจึงเน้น
ให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาการแขนงต่าง ๆ เพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม
โดยไม่จำเป็นต้องเป็นนักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา เพื่อเข้าใจผู้อื่น เข้าใจตนเองดีขึ้น เพื่อรู้
ความเป็นไปในโลกสถานที่ที่ห่างไกล คนที่แปลกพันธุ์และวัฒนธรรมที่ห่างออกไป เพื่อเข้าใจ
เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมความเป็น
อยู่ของตนและเพื่อทราบข่าว ความเคลื่อนไหวของสังคมที่ตนอยู่

2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิด การอ่านวัสดุสิ่งพิมพ์ที่แสดงทรรศนะ ได้แก่
บทความบทวิจารณ์ วิจัยต่าง ๆ จะช่วยให้ทรรศนะของผู้อ่านกว้างขวางขึ้น การอ่านในลักษณะ
นี้เป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแนวคิดที่สำคัญ การจัดลำดับขั้นแนวความคิดของผู้เขียน
พิจารณาเหตุผลและแรงจูงใจในการเขียนเรื่องนั้น ๆ ขึ้นเป็นการปลูกฝังนิสัยการรับฟังความ
คิดเห็นของผู้อื่น

3. อ่านเพื่อความบันเทิง สภาวะแวดล้อมมีอิทธิพลต่อจิตใจ อารมณ์และ
ร่างกายของมนุษย์เป็นอันมาก บางครั้งทำให้เกิดความเบื่อหน่าย การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหา
สาระที่ไม่เป็นวิชาการ จะช่วยให้เกิดความบันเทิงควบคู่ไปกับความรู้ ความคิด ได้มีความสุขกับ
ความไพเราะของภาษา ได้หัวเราะ ได้สนุก เป็นการผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด

4. อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ มนุษย์เราต้องการตามธรรมชาติ คือ
ต้องการความมั่นคงในชีวิต ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ต้องการมีหน้ามีตามีคนนับถือ

ในสังคม ต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งในชีวิตจริงทุกคนจะสมปรารถนาทุกประการ การอ่านจะช่วยชดเชยให้ได้ การอาศัยหนังสือเพื่อวัตถุประสงค์นี้ เป็นประโยชน์ดีกว่าไปหาวิธีการชดเชยวิธีอื่น ผู้อ่านมักใช้หนังสือเพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาของตนเพื่อสร้างบุคลิกภาพขยายขอบเขตของความสนใจในสิ่งใหม่ หางานอดิเรกใหม่ ๆ เตรียมตัวหาเหตุผลสนับสนุนแนวคิดหรือข้อเสนอแนะของตนหรือหาข้อโต้แย้งที่มีเหตุผล เพื่อแสดงความคิดเห็น คัดค้านเพื่อสนองอารมณ์บางอย่างในขณะนั้น หรือสร้างอารมณ์ที่ต้องการ บางครั้งก็อยากรู้เรื่องใหม่แนวทางใหม่ เพื่อเข้าใจตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับวิธีการดำรงชีวิต

อัมพร สุขเกษม และบรรพต ศิริชัย (2545 : 2-3) ได้ศึกษาจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ ความรู้ที่ได้จากการอ่านมีหลายประการ แล้วแต่ประเภทของหนังสือ และความรู้เหล่านั้นจะช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้กว้างขวาง เช่น ความรู้ทางสังคม ความรู้ทางธรรมชาติ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ความรู้ทางเทคโนโลยี เป็นต้น ความรู้เหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านป้องกัน และแก้ไขปัญหาคือต่าง ๆ ช่วยในการดำรงชีวิต ช่วยส่งเสริมพัฒนาอาชีพ และยังช่วยให้ดำรงตนในสังคมได้อย่างปกติสุขอีกด้วย การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของการศึกษาหาความรู้
2. การอ่านเพื่อพัฒนาความคิด ผู้เขียนจะถ่ายทอดความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ลงไปในงานเขียนนั้น ๆ เมื่อผู้อ่านได้อ่านงานเขียนก็จะได้ความคิดแล้วนำความคิดนั้นพิจารณาทบทวนต่อไป ทำให้เกิดความคิดใหม่ ๆ ในเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งช่วยพัฒนาจิตใจให้เป็นผู้มีคุณธรรม และจริยธรรม เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม การอ่านจึงเป็นการพัฒนาปัญญาความคิดของผู้อ่าน
3. อ่านเพื่อความบันเทิง มีงานเขียนจำนวนที่ผู้เขียน เขียนขึ้นเพื่อสร้างความสุขให้ผู้อ่าน ผู้อ่านจะได้รับความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เช่น บทกวี เรื่องสั้น นวนิยาย เป็นต้น การอ่านหนังสือประเภทนี้จึงเป็นการสร้างความสุขวิธีหนึ่ง
4. อ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจเพื่อนมนุษย์ งานเขียนเป็นผลงานที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตของมนุษย์ วรรณคดี นวนิยาย และเรื่องสั้น จะทำให้ผู้อ่านรู้จักธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น การรู้จักธรรมชาติมนุษย์ทำให้

เรามองเพื่อนมนุษย์ และแสดงออกด้วยความเห็นใจ เข้าใจ การอ่านจึงเป็นการเพิ่มพูนความเข้าใจเพื่อนมนุษย์ได้เป็นอย่างดี

5. อ่านเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ การอ่านจะช่วยพัฒนาผู้อ่าน ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เพิ่มความมั่นใจแก่ตนเอง มีความคิดกว้างขวาง และทันสมัย สามารถแก้ไขปัญหา และตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง จะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านถูกกำหนดตามความต้องการของผู้อ่าน เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความเพลิดเพลิน เพื่อเป็นการพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ แสดงถึงศักยภาพของตนเองในด้านการอ่าน

สมพร จารุณี (2549 : 46-62) ได้สรุปเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการอ่านว่า การตั้งคำถามแบบเปิดว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นวิธีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านที่ดี เวลาอ่านเรื่องอะไรก็ตาม ควรพยายามแปลงหัวเรื่องเป็นคำถามให้ติดเป็นนิสัย บางคนอาจเขียนคำถามไว้ข้าง ๆ หัวข้อเรื่อง การตั้งคำถามก่อนการอ่านในลักษณะเช่นนี้ นอกจากช่วยให้เราอ่านเรื่องอย่างมีจุดมุ่งหมาย

สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายของการอ่าน คือ การทำความเข้าใจระหว่างการอ่านที่สามารถถ่ายทอดและทำความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเวลา และโอกาส รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่งเสริมให้มีความกระตือรือร้น มีความสร้างสรรค์ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น สามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสวงหาความรู้ความบันเทิงด้วยตนเอง จะช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

3. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ ก่อให้เกิดความคิดและวิสัยทัศน์ที่หลากหลายกว้างไกล สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ดังนี้

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2541 : 2) ศึกษาความสำคัญของการอ่าน ไว้ว่า ผู้ที่อ่านหนังสือย่อมได้รับความรู้ ความคิดกว้างไกล สามารถนำความคิด ความรู้จากการอ่าน ไปพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพของตนให้ดีขึ้น และได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านมีความฉลาดเกิด

สติปัญญา นอกจากนั้นยังทำให้ผู้อ่านเกิดความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดความจรโลงใจช่วยยกระดับจิตใจของผู้อ่านให้สูงขึ้น และสร้างเสริมชีวิตให้สมบูรณ์ขึ้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 2) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ซึ่งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542 : 56) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการศึกษา ยิ่งถ้ามีการอ่านอย่างสม่ำเสมอยิ่งทำให้เกิดความรู้มากขึ้นเท่านั้น ซึ่งการอ่านมีความสำคัญดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสาร เพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัว การประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม
3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตนกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้า และประสบความสำเร็จได้ในที่สุด
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ
5. การอ่านทั้งหลายจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคล รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลปจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้ผู้นับชนรู้จักกรรมรถทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

รัญจิตร์ แก้วจำปา (2544 : 10) สรุปว่า การอ่านมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ ในการศึกษาหาความรู้ต้องอาศัยการอ่าน
2. เป็นเครื่องมือให้เกิดความรอบรู้ ซึ่งการอ่านช่วยให้รู้ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์
3. เป็นเครื่องมือพัฒนาบุคลิกภาพ การอ่านช่วยให้เกิดความรู้แล้วนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในโอกาสต่าง ๆ อย่างผู้มีโลกทัศน์กว้างไกล
4. เป็นเครื่องมือในการประเทืองอารมณ์ การอ่านช่วยให้ได้รับความเพลิดเพลิน อันเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาจิตใจ การอ่านกล่อมเกลาจิตใจให้มีความอ่อนโยน มีคุณธรรม มีศีลธรรม เป็นพลเมืองดีของสังคม
6. เป็นเครื่องมือพัฒนาอาชีพ ทุกอาชีพต้องอาศัยการอ่านเพื่อปรับปรุงสร้างความก้าวหน้าให้แก่อาชีพของตน

กรมวิชาการ (2546 : 1) ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนา ด้านสติปัญญาความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

จากความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านเป็นความจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน สำหรับในการแสวงหาความรู้ เกิดความรอบรู้นำมาพัฒนาตนเอง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ตลอดจนการดำรงชีวิตอย่างมีความทัดเทียม

4. ประเภทของการอ่าน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2540 : 34) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ (Skimming and Scanning Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป

(Exploration Reading)

4. อ่านเพื่อความเข้าใจทอ้งแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Analytical Reading)
6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน (Critical

Reading)

วรรณิ โสมประยูร (2542 : 127) แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านออกเสียง แบ่งได้ 3 แบบ ได้แก่
 - 1.1 การอ่านร้อยแก้ว
 - 1.2 การอ่านร้อยกรอง
 - 1.3 การอ่านทำนองเสนาะ
2. การอ่านในใจ แบ่งได้ 7 แบบ ได้แก่
 - 2.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้
 - 2.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญหรือหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน
 - 2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกชั้นตอน
 - 2.4 การอ่านเพื่อหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ
 - 2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์เพื่อหาเหตุผล
 - 2.6 การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณ์เพื่อหาข้อเท็จจริง ข้อดี

ข้อเสียสำหรับเลือกแนวปฏิบัติ

- 2.7 การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อสังเกตและจดจำ

กรมวิชาการ (2543 : 57-58) ได้สรุปว่าการอ่านมี 7 วิธี คือ

1. การอ่านคร่าว ๆ ใช้เมื่อต้องการสำรวจว่าจะอ่านหนังสือนั้นต่อไปหรือไม่
2. อ่านเก็บแนวคิด ใช้เมื่อต้องอ่านหนังสือหรือเอกสารนั้นแล้วทำบันทึกย่อไว้ ทบทวนภายหลังหรือจะสรุปสาระสำคัญข้อความ
3. อ่านแบบตรวจตรา คือการอ่านวิธีหนึ่งรวมกับการอ่านวิธีที่ 2 และอ่าน เฉพาะส่วนที่สำคัญที่ต้องการเป็นหลัก
4. อ่านอย่างศึกษาค้นคว้า การอ่านวิธีนี้ใช้วิธีที่ 3 เป็นหลักแต่มีได้อ่านเพ่งเล็ง เฉพาะบางจุด เพราะการศึกษาค้นคว้านั้นต้องอ่านอย่างละเอียดทุกบททุกตอน หากละเลยบาง ตอนอาจจะเกิดผลเสียได้
5. อ่านเชิงวิเคราะห์หรืออ่านตีความ ใช้การอ่านวิธีที่ 4 เป็นหลัก คือ อ่านอย่าง ละเอียดแล้วแยกแยะส่วนต่าง ๆ ให้ได้แล้วหาความสัมพันธ์
6. อ่านเก็บข้อมูล วิธีนี้ใช้เมื่อจะอ่านหนังสือหรือเอกสารหลาย ๆ เล่ม จะได้ เปรียบเทียบ คัดเลือกและนำเฉพาะส่วนที่ต้องการมาใช้ต่อไป วิธีนี้ใช้กันมากในการทำรายงาน ทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย
7. อ่านโดยใช้วิจารณญาณ การจะใช้วิธีนี้ได้ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการอ่านวิธีต้น ๆ ได้เสียก่อนเพราะการอ่านโดยใช้วิจารณญาณจะต้องอาศัยวิธีทั้งหมดข้างต้น ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วจึงจะเกิดปัญญาสันนิษฐานหาเหตุผลได้

ไพโรพรรณ อินทนิล (2546 : 32-35) สรุปประเภทของการอ่านตามวัตถุประสงค์ ของการอ่าน ได้ดังนี้

1. อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ ได้แก่ ย่อความ หรือเก็บใจความสำคัญมี แนวทางปฏิบัติคือ ผู้อ่านคัดส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ในเนื้อเรื่องออก อัน ได้แก่ ตัวอย่างประกอบ ส่วนขยาย หรือรายละเอียดต่าง ๆ ข้อเปรียบเทียบต่าง ๆ โวหารต่าง ๆ สำนวนที่หรรษา ตัวเลข สถิติต่าง ๆ (ยกเว้นในกรณีที่ต้องการผลทางตัวเลข เช่น การวิจัยต่าง ๆ) คำถาม หรือคำพูดของ ผู้เขียน
2. อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจ ได้แก่ การอ่านตอบข้อความ ผู้อ่านอ่านแล้ว ต้องตีความหมายข้อความแต่ละประโยค แต่ละย่อหน้า ให้เข้าใจอย่างถูกต้อง จึงจะทำข้อสอบ ได้

3. อ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น มีขั้นตอนปฏิบัติอย่างน้อย 2 ขั้น คือ อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ และเขียนหรือพูดเพื่อแสดงความคิดเห็น
4. อ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ การอ่านประเภทนี้ผู้อ่านต้องอ่านอย่างละเอียดลออ เมื่ออ่านจบแล้วสามารถมองเห็น “ภาพ” หรือขั้นตอนของการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ทั้งหมด โดยขณะที่ปฏิบัติไม่ต้องหวนกลับไปอ่านใหม่
5. การอ่านเพื่อคลายเครียด หรือนำเวลา การอ่านประเภทนี้ไม่ได้มุ่งเอาเนื้อหาสาระ หรือความสมจริง มุ่งความสนุกสนานเป็นสำคัญ

กล่าวโดยสรุป การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทออกเสียงและไม่ออกเสียง แต่ไม่ว่าจะเป็นการอ่านประเภทใด สิ่งสำคัญอยู่ที่การตีความ หากมีการอ่านโดยปราศจากการตีความ การอ่านครั้งนั้นก็จะไม่มีความหมายใด ๆ เลย

5. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่าน ได้แก่ ทฤษฎีการจัดลำดับข้อความและวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อการอ่าน

สูมิตรา อังวัฒนกุล (2536 : 110) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่าน ไว้ดังนี้

1. การอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองต่อสิ่งเร้า จะทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ดังนั้น การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มีการจัดลำดับไว้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึงการอ่านต้องประกอบด้วยทักษะเบื้องต้นและทักษะที่เป็นพื้นฐานก็จะถูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน โดยผ่านกลวิธีการฝึกให้นักเรียนแยกแยะได้ว่าส่วนใดเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

2. การอ่านที่เน้นความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจมีแนวคิดว่าพฤติกรรมทุกอย่างต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ การรู้จักสะสมความรู้ และการนำไปใช้ ดังนั้น ทฤษฎีความรู้ ความเข้าใจจึงเป็นหน้าที่ของสมองส่วนกลางในการตีความตัวแปรต่าง ๆ การเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับความรู้จักเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิมและแสดงออกอย่างเหมาะสม

คูชินเมโน (Cusimano. 1999 : 141 ; อ้างถึงใน ลาวัลย์ สังขพันธ์ และคณะ. 2549 : 21-22) อธิบายว่าการอ่านจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับวิธีอ่าน นักวิชาการหลายท่านนำเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ได้แก่

1. ทฤษฎีการอ่านแบบ OK4R (Cusimano. 1999 : 141 ; อ้างถึงใน ลาวัลย์ สังขพันธ์ และคณะ. 2549 : 21-22) มีขั้นตอนในการอ่านดังนี้

1.1 การอ่านอย่างคร่าว ๆ (Overview) เป็นการอ่านแบบสำรวจก่อนการอ่านจริง การอ่านในขั้นตอนนี้ ผู้อ่านควรอ่านคำนำ และบทสรุปในแต่ละบทอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ทราบสาระสำคัญของเนื้อหาที่จะอ่าน

1.2 การเก็บความคิดสำคัญ (Key Ideas) เป็นการพยายามคำนึงถึงลำดับความสำคัญของเนื้อหาว่าส่วนใดเป็นหัวใจของเรื่อง ส่วนใดเป็นเนื้อหาสำคัญรองลงมา เป็นการพยายามตั้งคำถามจากเรื่องที่ย่านว่าสิ่งสำคัญของเรื่องคืออะไร

1.3 การอ่าน (Reading) เป็นการค้นหาเพื่อตอบคำถามที่ต้องการให้ได้เป็นขั้นตอนที่ผู้อ่านจะต้องทำให้เกิดความกระฉับและชัดเจนที่สุด โดยทั่วไปประโยคที่ใช้ตั้งคำถามคือ การหาคำตอบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และทำไม

1.4 การระลึก (Recall) คือการพิจารณาว่าสิ่งที่อ่านไปแล้วมีความเข้าใจเพียงใด

1.5 การคิดสร้างสรรค์เพิ่มเติม (Reflect) เป็นขั้นตอนในการพิจารณาว่าผลจากการอ่านก่อให้เกิดความคิดใหม่ หรือความคิดเพิ่มเติมจากความคิดเดิมของตนเพียงไร

1.6 การทบทวน (Review) เป็นการทบทวนสาระความรู้ หรือกระตุนความรู้ที่ได้จากการอ่านเป็นครั้งคราว เพื่อไม่ให้ความรู้สูญหายหรือลบล้าง

2. ทฤษฎีการอ่านแบบ SQ3R (Cusimano. 1999 : 141 ; อ้างถึงใน ลาวัลย์ สังขพันธ์ และคณะ. 2549 : 21-22)

2.1 การสำรวจ (Survey) หมายถึง การสำรวจเนื้อหาและองค์ประกอบคร่าว ๆ ของหนังสือ เช่น ชื่อผู้แต่ง ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ รวมถึงแนวคิดและจุดมุ่งหมายของการเขียนหนังสือเรื่องนั้น ๆ

2.2 การตั้งคำถาม (Question) ได้แก่ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่า ผู้อ่านต้องการอะไรจากการอ่าน การตั้งคำถามในการอ่านนั้นจะเป็นการกำหนดเป้าหมายหรือแนวทางในการอ่านให้ชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์มากขึ้น

2.3 การอ่าน (Reading) คือการอ่านอย่างรวดเร็วและละเอียดถี่ถ้วน เพื่อค้นหาสาระหรือคำตอบที่ต้องการจากการตั้งคำถาม

2.4 การจดจำ (Recite) เมื่อผู้อ่านได้รับคำตอบจากการอ่านแล้ว ควรจดบันทึกเพื่อเป็นการเชื่อมโยงความคิดสำคัญของแต่ละย่อหน้า เป็นการช่วยเตือนความจำและสามารถตรวจสอบได้ว่ามีความคิดอะไรใหม่ๆ จากการอ่านบ้าง

2.5 การทบทวน (Review) ได้แก่การทบทวนความรู้จากการอ่านว่าถูกต้องหรือไม่เพียงใด การทบทวนถือว่าการสร้างความเข้าใจในการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ให้เกิดประโยชน์

สรุปได้ว่า การอ่านเพื่อให้ได้ผลตามจุดประสงค์การอ่านนั้น ต้องมีทำความเข้าใจในเรื่องที่สนใจก่อน และพยายามยึดทฤษฎีการอ่าน และอ่านตามขั้นตอนเพื่อให้สามารถค้นหาความรู้จากการอ่าน สามารถเก็บใจความสำคัญเชื่อมโยงเรื่องที่อ่าน และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม

6. องค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537 : 5) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการอ่านว่า การอ่านที่ประสบความสำเร็จได้นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลายอย่าง ได้แก่ องค์ประกอบทางสังคม องค์ประกอบทางด้านความพร้อม และองค์ประกอบทางด้านโรงเรียน

วรรณี โสมประยูร (2542 : 122) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบในการอ่านของเด็ก สรุปได้ว่า

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย

- 1.1 สายตา
- 1.2 ปาก
- 1.3 หู

2. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ

- 2.1 ความต้องการ
- 2.2 ความสนใจ
- 2.3 ความศรัทธา

3. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา

3.1 ความสามารถในการรับรู้

3.2 ความสามารถในการนำประสบการณ์เดิมมาใช้

3.3 ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

3.4 ความสามารถในการเรียน

4. องค์ประกอบทางด้านประสบการณ์พื้นฐาน

5. องค์ประกอบทางด้านวุฒิภาวะ อารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ

6. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม

สรุปได้ว่า การอ่านประกอบด้วยความพร้อมหลายด้าน คือ การทำความเข้าใจและเตรียมตัวสำหรับการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ประสบการณ์ วุฒิภาวะ อารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพและความพร้อมทางด้านสิ่งแวดล้อม

7. ปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537 : 8) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านว่ามี 3 ประการคือ

1. ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวครู ครูไม่เข้าใจวิธีการสอนอ่านอย่างแท้จริง
2. ปัญหาที่มาจากตัวนักเรียน ซึ่งมาจากสังคมที่มีลักษณะแตกต่างกันและมีระดับความสามารถในการอ่านก็แตกต่างกัน
3. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านไม่เพียงพอ รัฐไม่สามารถจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อความต้องการ

สรุปได้ว่า ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านนั้นมีสาเหตุมาจาก 3 ประการ คือ ปัญหาเกิดจากครู ปัญหาเกิดจากตัวนักเรียนและปัญหาเกิดจากโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ความไม่พร้อมในการจัดการด้านวัสดุอุปกรณ์

การเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนจนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง รวดเร็ว สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. ความหมายของการเขียนสะกดคำ

กรมวิชาการ (2546 : 133) กล่าวถึง การเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำเป็นการเขียนโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมคำ การเขียนคำจะต้องให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำและเขียนพร้อม ๆ กันเพื่อการเขียนคำได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำจะนำคำที่มีความหมายมาสะกด จนกระทั่งผู้เรียนสามารถจำคำนั้น ๆ ได้

จตุตา คงด้วง (2549 : 9) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542

สุชา ขวัญพุด (2550 : 13) ได้สรุปการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำตามหลักเกณฑ์ได้อย่างถูกต้อง โดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ ตามลำดับเพื่อให้สามารถออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ถูกต้อง

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550 : 28) สรุปการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ เป็นวิธีการเขียนคำเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงได้และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546 : 812) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า (ก.) หมายถึง เขียนหรือบอกตัวอักษรที่ประกอบกันเป็นคำ

จากความหมายของการเขียนสะกดคำที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียบเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และสะกดการันต์ ได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษา และต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 ที่สามารถเป็นการสื่อสารระหว่างคน 2 ขึ้นไปเข้าใจกันและสามารถปฏิบัติตามได้

2. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดได้ถูกต้อง นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสื่อสารด้วยภาษาเขียน เพราะถ้าเขียนสะกดผิดจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนได้ การจัดประสบการณ์ทางภาษาให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ จะช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาไปสู่การเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาหลายท่านได้ตระหนักถึงเรื่องนี้ และได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 156) ได้ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ก่อนจึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่เข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน

กรมวิชาการ (2546 : 133) กล่าวว่า การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในระดับสูง การเรียนในระดับพื้นฐานจะในด้านการอ่าน การเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียนทุกคนด้วย

กนกวรรณ สมโต (2549 : 18) กล่าวว่า ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ คือ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือตามหลักภาษาไทย และการเขียนสะกดคำยังถือเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาไทย เพราะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญ นักเรียนสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการเขียนสะกดคำไปใช้ต่อยอดในการเขียนได้กับทุก ๆ สาระการเรียนรู้ และสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

อุดม พรประเสริฐ (2546 : 148-149) ได้ให้ความสำคัญของการเขียนไว้ว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดของการเขียนคือ การเขียนส่งผลให้เกิดการกระจายความรู้กว้างขึ้นกว่าเดิม ประเทศใดที่มีวัฒนธรรมการเขียน การจดบันทึก การอ่านหนังสือ ประเทศนั้นจะเต็มไปด้วยการต่อยอดและสืบทอดทางภูมิความรู้ ภูมิปัญญาการเขียนจึงเป็นการสื่อสารที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ จากที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าการเขียนจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นเครื่องแสดงออกความรู้ ความคิด และความรู้สึกรักของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญ หรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย
3. เป็นเครื่องมือใช้สำหรับสื่อสารทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
4. เป็นเครื่องมือใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น ความรัก ความเข้าใจ เป็นต้น
5. เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรม ที่ถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์
6. เป็นสื่อช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิด ให้กว้างไกลและรวดเร็ว
7. เป็นสื่อกลางที่ทำให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย
8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบัน และอนาคต
9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน
10. การเขียนเป็นเครื่องมือในการสร้างความรัก ความสามัคคี และความเจริญรุ่งเรืองในสังคม แต่ตรงกันข้าม การเขียนก็อาจเป็นเครื่องมือในการบ่อนทำลายได้เช่นกัน
11. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550 : 28) สรุปไว้ว่า การสะกดคำ เป็นการเขียนคำเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่ถูกต้องตามหลักพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ธนิศา เรืองวิเศษ (2550 : 16) สรุปไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาและทุกสาขาวิชา เป็นสื่อความหมายที่ถูกต้องและยังช่วยให้เกิดผลดี

ต่อผู้เขียน ทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง สามารถติดต่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกัน

จากการศึกษาเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง สำหรับการติดต่อสื่อสารในปัจจุบัน และสามารถเขียนและสะกดคำได้ถูกต้องตาม และสามารถทำให้ผู้เขียนและผู้อ่าน ไม่สามารถสื่อสารได้ตรงกัน จึงสมควรที่มีวิธีการสอนทักษะการเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพในการฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3. สาเหตุและปัญหาการเขียนสะกดคำผิด

สาเหตุและปัญหาการเขียนสะกดคำผิด มีหลายประการซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงสาเหตุและปัญหาการเขียนสะกดคำผิด ไว้ดังต่อไปนี้

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม (2535 : 160-161) ได้มีความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดและเสนอการฝึกเขียนสะกดคำไว้ว่า

1. สะกดคำผิด เพราะความเลินเล่อ ครูควรฝึกให้อ่านคำก่อนแล้วจึงฝึกการสะกดคำ
2. สะกดคำผิด เพราะความไม่ชอบ ขาดการสังเกต ขาดประสบการณ์ ครูควรรหาหนังสือพิมพ์ดี ๆ ที่นอกเหนือจากตำราเรียนมาให้อ่าน หรือฝึกใช้พจนานุกรมเมื่อสงสัยเรื่องการสะกดคำ
3. สะกดคำผิด เพราะสายตาไม่ดี เนื่องจากเป็นคำที่คล้ายกัน เช่น กาน – กานต์ แก้ไขได้ด้วยการฝึกจำแนกคำ สังเกตตัวการันต์อย่างละเอียด
4. สะกดคำผิด เพราะแยกเสียงไม่ได้ ครูควรเน้นทักษะการฟังควบคู่ไปด้วย
5. สะกดคำผิด เพราะขาดหลักเกณฑ์ทางภาษา แก้ไขได้ด้วยการอธิบายหลักเกณฑ์ให้เข้าใจก่อนการเขียนสะกดคำ

วรรณิ โสมประยูร (2539 : 156) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับลักษณะของคำที่เขียนยากตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 ปรากฏผลสอดคล้องทั้ง 4 ระดับชั้นดังนี้

1. คำที่มีหลายพยางค์ เช่น สนุกสนาน ประเพณี พุทฺธศติ ตะลิ่งพริ้งเพริด
2. คำที่ประและไม่วรรณยุกต์ เช่น สะดวก สบาย พะเนิน ทะมึน ประณีต
รหัส ก็จะมีลักษณะ ซะมັกเขมึน กะ โผลกกะเพลก
3. คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับการออกเสียง เช่น เหล้า ทุ่ง ลอกแลก เลินเล่อ
เย็นเยื่อ
4. คำที่มี ไอ ไอ อัย อำ อัม เช่น จาระไน เหงื่อไหล ไคลย้อย อัยการ รัตนตรัย
สัมภษณ
5. คำที่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ เช่น ประ โยชน สัตว์ เสาร์ พิสูจน์ ปราชญ์
มหันต์ พิพิษณท์ หลักเกณฑ์ บัลลังก์ กุมภพินธ์
6. คำที่มีสระผสม เช่น เลียง เตี้ยว เพื่อน เหมือน
7. คำพ้องเสียง เช่น หน้า - น้า, หล้า - ย่า โจทย์ - โจทย์แท้ - แซ่ กัณฑ์ - กรรม
ขัน - ขรรค์
8. คำลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด เช่น ชวน พบ พิศดาร อันธพาล
9. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น รูป โรค โทษ อัยาศัย อารารณา
อุปสรรค
10. คำที่มีอักษรนำ เช่น ขนม ตลาด ถนน ขมูบขมิบ เขี่ยน แล้้ม ถมิ่งทึ่ง
11. คำที่มี ห นำ และ อ นำ เช่น หย่า หลาย แหลม หย่า อยู่ ออยาก
12. คำที่ใช้ รร (ร หัน) เช่น บรรทัด รูปพรรณ อุปสรรค สรรพคุณ จารกรรม
13. คำที่ใช้ ร ล ว ควบกกล้า เช่น กล้วย มะพร้าว กลับ กวาด ความ ตรากตร้า
พลัดพราว ขลุกลัก เกลี้ยกล่อม สรวล
14. คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม เช่น ความสุข ความซื่อสัตย์ เวทมนตร์
ไสยศาสตร์
15. คำราชาศัพท์ เช่น เษษฐา เณิมพระชนมพรรษา พระบรมราชาอนุญาต
พระบรมฉายาลักษณ์
16. คำที่ใช้ในบทประพันธ์ประเภทร้อยกรอง เช่น บทมอลย์ จัณฑาล อาธรรม

17. คำที่มาจากภาษาอังกฤษ เช่น ไนลอน เต็นท์ แท็งก์น้ำ เซ็ต फिल्म แอลกอฮอล์

18. คำพิเศษและคำที่มีกฎเกณฑ์ เช่น ซาดิ จริง สัปดาห์ ศีรษะ โอกาส
 บุปผา ชังพุก (2542 : 2) ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของเรียนด้านอื่น ๆ เพราะนักเรียนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนสะกดคำไปใช้ในวิชาอื่นๆ อีก ถ้าเขียนสะกดคำได้ถูกต้องรวดเร็วก็สามารถเข้าใจและเรียนวิชาอื่น ๆ ได้อีกด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าเขียนสะกดคำผิดก็จะก่อให้เกิดผลเสียหลายประการ เช่น ผู้อ่านตีความหมายผิดทำให้ไม่เข้าใจข้อความที่เขียนในที่สุดการสื่อสารก็ล้มเหลว งานเขียนก็ด้อยคุณค่าไป

สรุปได้ว่า สาเหตุการเขียนสะกดคำเป็นสิ่งสำคัญมากไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ต้องมีการเรียนรู้ และทำการศึกษา เข้าใจในการเขียนและสะกดคิด เพื่อที่จะทำให้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างถูกต้อง พิจารณาถึงหลักเกณฑ์การสะกดคำให้รอบคอบเสียก่อน อีกทั้งขาดการสังเกตจนทำให้ใช้แนวเทียบผิด จดจำแต่คำที่เขียนผิด และไม่รู้ว่าที่ถูกต้องเขียนอย่างไร จึงทำให้เขียนคำเหล่านั้นผิด

4. หลักการสอนเขียนสะกดคำ

เมื่อได้ศึกษาความสำคัญและสาเหตุการเขียนสะกดคำผิดแล้วพบว่า สาเหตุหนึ่งเกิดจากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งครูและนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญ การสอนของครูมีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยที่นักเรียนอาจจะเขียนคำผิดอยู่เช่นเดิม หรือผิดมากขึ้น หากครูไม่เอาใจใส่ในการแก้ปัญหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม จะมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2538 : 169) ได้เสนอแนะกิจกรรมการเขียนสะกดคำ สรุปได้ดังนี้ ครูทำบัญชีคำยากแจกให้นักเรียน แล้วนำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนเขียน นำประโยคที่ประกอบด้วยคำผิดให้นักเรียนแก้คำที่ผิด แบ่งกลุ่มแข่งขันเขียนสะกดคำ ทำบัญชีคำสะกดถูกผิดปะปนกันให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูกผิด ให้แก้คำที่สะกดผิด ให้รวบรวมคำยากมาทำ

เป็นบัญชีเรียงลำดับตามตัวอักษร นำคำยามาเป็นข้อทดสอบแบบเลือกตอบแล้วฝึกหาคำพ้อง
เสียงจากพจนานุกรม

สนธิ สัตโยภาส (2532 : 90 - 93) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายในการสอนเขียนสะกดคำก็
เพื่อจะให้เด็กเขียนคำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม คำที่นำมา
ให้เขียนต้องเป็นคำที่เด็กอ่านได้แล้ว อาจเขียนปริศนาคำทาย เขียนไทยตามคำบอกและคำที่
เขียนผิดเสมอ ๆ ควรฝึกให้เด็กใช้พจนานุกรม

กรมวิชาการ (2535 : 14) ได้เสนอแนวการสอนสะกดคำจากแบบฝึกในหนังสือ
เรียนไว้ดังนี้

1. อ่านพยัญชนะและสระเพื่อจำรูปพยัญชนะและสระให้ได้
2. อ่านสะกดคำและแจกลูก
3. อ่านเป็นคำสะกดและดูรูปภาพประกอบ
4. อ่านสะกดคำและอ่านเป็นคำแล้วให้คิดและเขียนจนคล่อง

วรรณี โสมประยูร และรัชณี ศรีไพวรรณ (2537 : 542 - 543) ได้กล่าวถึง
จุดมุ่งหมายในการเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. ให้นักเรียนเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามแบบแผนผังนิยมใช้กันและ
ตรงตามความหมายของคำ
2. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ได้กว้างขวาง
3. ให้นักเรียนค้นคว้าและหาคำใหม่ ๆ ได้ตามต้องการ
4. ให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน
5. ให้นักเรียนออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

นอกจากนี้ได้เสนอแนะกิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำหลายวิธี โดยเรียง
จากวิธีที่ง่ายไปหายาก ดังนี้

1. กิจกรรมแบบแจกลูก เป็นวิธีแจกลูกเพื่ออ่านและฝึกเขียนคำเบื้องต้น
โดยครูกำหนดพยัญชนะให้หนึ่งตัว แล้วให้นักเรียนเขียนแจกลูกไปตามสระ และในทาง
กลับกันครูกำหนดสระให้แล้วให้นักเรียนหาพยัญชนะที่รู้จักมาเขียนแจกลูก

2. กิจกรรมประสมอักษรเป็นการนำสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์มาประสมกัน ออกเสียงเป็นหนึ่งพยางค์ เช่น กะ กา หา ตี แล้วค่อย ๆ เพิ่มตัวสะกด

3. กิจกรรมเขียนตามคำบอกหรือการสอนเขียนไทย เป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะ การเขียนที่นิยมใช้ โดยทั่วไปการเขียนตามคำบอกนี้ นอกจากเป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการ เขียนสะกดคำแล้ว ยังมีคุณค่าช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทยด้านอื่น ๆ ได้แก่ ทักษะการฟังอย่างมี สมาริ์ก่อนที่จะเขียน การจำคำและประโยคที่เขียน การเข้าใจความหมายของคำและประโยค ความละเอียดรอบคอบในการเขียนสะกดคำ

4. กิจกรรมประสมคำ ในการเขียนนั้นผู้เขียนจะต้องรวบรวมประมวลคำไว้ จึงจะสามารถนำคำมาใช้ได้ตามต้องการ การพัฒนาทักษะการเขียนจำเป็นต้องมีทักษะการสร้าง คำและหาคำใหม่ด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำมีหลักสำคัญกล่าว คือ เขียนสะกดคำต่าง ๆ หากบุคคล ใดเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเขียนและสะกดคำได้ถูกต้องตามแบบแผนผังนิยมใช้กันและ ตรงตามความหมายของคำ เรียงจากวิธีที่ง่ายไปหายาก โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแจกลูก การประสมอักษร การเขียนตามคำบอก การประสมคำ เป็นต้น

5. แบบของการสอนเขียนสะกดคำ

สนธิ สัตโยภาส (2545 : 105 – 106) ได้จำแนกวิธีการสอนเขียนไทยไว้ ดังนี้

1. ระยะเริ่มแรก คำที่นำมาให้เขียนจะต้องเป็นคำที่เด็กอ่านได้แล้ว โดยใช้ ภาพนำคือ ให้ดูภาพแล้วเขียน
2. ครุณำบัตรคำยากๆ ให้เด็กอย่างรวดเร็วที่ละบัตร แล้วให้เขียนคำที่เห็น ครุณำ บัตรคำหลาย ๆ บัตร ไปติดไว้ที่แผนภูมิแล้วให้เด็กเลือกเขียนตามคำที่ครูบอกทีละคำ
3. ให้หาคำที่มีสระ ตัวสะกด หรือพยัญชนะต้นเหมือนกันมาให้เขียน เช่น มี ตี ไป.., ไก่ กา กบ....,
4. ให้เติมพยัญชนะให้ครบ เช่นา ง คาง หาง บาง พาง ฯลฯ,า เบา เอา เถา เม้า ฯลฯ
5. ให้โยงคำให้ตรงกับภาพ

6. ให้ขีดเส้นใต้คำที่เขียนถูก เช่น บ้าน น้ำบ่าบ, โรงเรียน รถนนตร์ เก้าอี้
7. ให้เติมใจความสมบูรณ์ เช่น ฉันไป.....(โรงเรียน ตลาด)
8. ให้หาคำตรงกันข้าม เช่น ร้อน =, คำ =, ยาว =
9. ให้แข่งขันกันหาคำพวกเดียวกัน เช่น สัตว์เลี้ยง ได้แก่ แมว....., ดอกไม้
ได้แก่ บานชื่น.....

10. ให้เขียนด้วยปริศนาคำทาย เช่น อะไรเอ๋ย สูงเทียมฟ้าต่ำกว่าภูผาหินเดียว
(ภูเขา)

11. ให้เขียนไทยตามคำบอกเป็นคำ ประโยค หรือข้อความก็ได้
12. ให้เขียนไทยด้วยนิทาน
13. กิจกรรมอื่น ๆ เช่น รวบรวมคำที่มักเขียนผิดจากที่ต่าง ๆ ฝึกให้เด็กใช้
พจนานุกรม จัดป้ายนิเทศ เป็นต้น

วรรณิ โสภประยูร (2542 : 173) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนสะกดคำ
ไว้ดังนี้

1. เขียนคำจากการประสมพยัญชนะ เช่น กบ นก
2. เขียนคำจากประสมอักษร เช่น กลาง จาน
3. เขียนคำจากการประสมคำ เช่น ไก่ขัน
4. เขียนคำจากการต่อคำ เช่น ขันน้ำ น้ำปลา ปลาอย่าง
5. เขียนคำจากตารางบิงโก
6. เขียนต่อพยัญชนะตัวท้ายของคำ
7. เติมคำที่หาย เช่น ใใส่.....
8. จับคู่คำให้ได้ความหมายใหม่
9. หาคำตรงกันข้าม
10. เขียนคำจากของจริงหรือภาพ
11. เขียนคำจากสิ่งที่คลำหรือดม
12. เขียนคำจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์
13. เขียนคำคล้องจอง

สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำจะเริ่มต้นด้วยการเขียน พยัญชนะ สระ การประสมคำ เขียนตามรูปภาพ เขียนตามคำบอก เขียนต่อคำ เขียนตามสื่อต่าง ๆ ตลอดจนเขียนคำคล้องจองกับการอ่านและการเขียน ไม่ว่าจะป็นในเรื่องของการเขียนตรงตามมาตรา มาตราแม่ กก มาตราแม่ กก มาตราแม่ กค มาตราแม่ กน มาตราแม่ กบ มาตราแม่ กม มาตราแม่ เกย และมาตราแม่ เกอว ให้ถูกต้องและตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้สาระภาษาไทย

แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะเป็นสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ประเภทหนึ่งในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญของผู้เรียน ก่อให้เกิดนิสัยรักการอ่าน รักการค้นคว้า เพิ่มพูนทักษะการอ่าน การเขียน การคิด การวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

1. ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะ การใช้แบบฝึกพัฒนาการเรียนการสอนจะช่วยให้ครูและนักเรียนพบข้อบกพร่องทางการเรียนการสอนและแก้ไขข้อบกพร่องนั้น มีผู้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกไว้ ดังนี้

กตিকা สุวรรณสมพงษ์ (2541 : 40) กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง การจัดประสบการณ์การฝึกหัด โดยใช้วัสดุประกอบการสอนหรือเป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนกระทำด้วยตนเองเพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจดีขึ้น และเกิดความชำนาญจนสามารถทำและนำไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ทั้งในการแก้ปัญหาหระหว่างเรียน และในสถานการณ์อื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน

กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย (2541 : 41) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกที่สร้างขึ้นด้วยลักษณะหลายรูปแบบที่หลากหลาย โดยมีจุดประสงค์เพื่อมุ่งเสริมทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้นหลังจากเรียนบทเรียนจบแล้ว

พนมวัน วรรณลย์ (2542 : 37) กล่าวว่า แบบฝึกหัด หมายถึง งานกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกกระทำ เพื่อทบทวน ฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียน

ไปแล้วให้เกิดความจำจนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2554 : 687) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า “แบบฝึกหัด น. หมายถึง แบบอย่าง ปัญหา หรือ คำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบเป็นต้น”

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547: 83) สรุปว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเสริมสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดทักษะ ความรู้ความเข้าใจ ซึ่งในหนังสือส่วนใหญ่จะมีแบบฝึกทักษะอยู่ท้ายบทเรียน หรือแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ของนักเรียน

สมพิศ คงทรง (2549 : 68) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่เรียนแล้ว ไปใช้ให้เกิดทักษะมากขึ้น

สมลักษณ์ สุวรรณวงศ์ (2550 : 39) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญแม่นยำและรวดเร็วในการเรียนรู้

สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ หมายถึง สิ่งสื่อพิมพ์สำหรับการสอนที่จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะเพิ่มขึ้น มีลักษณะและหลากหลายรูปแบบ อาจเป็นแบบฝึกท้ายบทเรียน หรือแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้ด้านใดด้านหนึ่ง ฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจนเกิดทักษะ

2. ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดียิ่งขึ้น คือ แบบฝึก เพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ หรือแบบฝึกหัดว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกหัดเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้

นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ แบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

อนงศ์ศิริ วิชาลัย (2536 : 27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า วิธีสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น คือ แบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 147) กล่าวว่า แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกทักษะ อยู่ท้ายบทเรียนในบางวิชา แบบฝึกทักษะจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกทักษะปฏิบัติอยู่

มะลิ อัจฉริยะ (2540 : 17) ได้ให้ทัศนะประโยชน์และความสำคัญของแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี แบบฝึกทักษะเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ลดภาระการสอนของครูลงได้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

จากความหมายและความสำคัญของแบบฝึกทักษะ ที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ คือ แบบฝึกทักษะหรือชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว โดยแบบฝึกทักษะต้องมีทิศทางตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน ถือเป็นแนวทางพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน แบบฝึกทักษะที่สร้างในลักษณะต่าง ๆ ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบปกติผลปรากฏว่า การเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ จะมีส่วนช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 145-146) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์ การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบ และขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบ เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบ ที่สร้างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ว่า
5. สร้างบัตรฝึก บัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละ เรื่องการสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อได้บัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว
6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกไปทดลองใช้แล้ว
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อให้บันทึกผลการทดสอบ หรือผล การเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับ แบบทดสอบความก้าวหน้า
8. นำแบบฝึกหัดไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและ หาคุณภาพของแบบทดสอบ
9. ควรปรับปรุงแก้ไข
10. รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญ เพื่อให้ประโยชน์ ต่อไป

โรจนา แสงรุ่งระวี (2531 : 30) ได้กล่าวถึง การสร้างแบบฝึกทักษะว่าต้อง คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยดูความพร้อมระดับสติปัญญา ความสามารถ ความเหมาะสม ในการใช้สำนวนภาษาซึ่งทำให้นักเรียนสนใจที่จะนำเอาแบบฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้นนี้แก้ไข ข้อบกพร่อง หรือส่งเสริมทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น ชูปทอง ปราบพาล (2521 : 91) ได้กล่าวถึง

หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่า “แบบฝึกควรมีหลายแบบ เช่น ใช้เกม เดิมคำ ใช้เพลง ใช้แผ่นภาพ ใช้การ์ตูนประกอบ ใช้แบบฝึก เป็นต้น ส่วนการสร้างแบบฝึกควรถูกคำนึงถึงเนื้อหา ความยากง่าย และระดับความสนใจของเด็ก”

จากหลักการดังกล่าว จึงสรุปเป็นหลักการในการสร้างแบบฝึกไว้ว่า ควรต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา
2. เนื้อหาต้องไม่ยาวเกินไป
3. ควรเป็นสื่อที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
4. ควรมีหลาย ๆ รูปแบบ หลาย ๆ กิจกรรม
5. ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

4. ลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ

ในการสร้างแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องอาศัยลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกที่หลากหลายแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะที่เราฝึก ดังนั้นนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

มนตรีธา ภักดีณรงค์ (2540 : 99) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกที่จะทำให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีต้องมีองค์ประกอบ ต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ
2. นักเรียนได้ลงมือฝึกกระทำเอง
3. เกิดความสนุกในการทำแบบฝึก

อรพิมพ์ เครือเนียม (2544 : 24-25) กล่าวว่า แบบฝึกที่นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนมีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก

5. ปลุกเร้าความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเองได้

สกุณา เลิกนอก (2545 : 24-25) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. ควรมีคำชี้แจงหรือตัวอย่างที่ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ นักเรียนสามารถทำตามได้ ประโยคและคำศัพท์ควรใกล้เคียงกับที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน
2. เนื้อหาควรเชื่อมโยงกับสิ่งที่นักเรียนรู้แล้วกับสิ่งที่ต้องการให้รู้ใหม่และโครงสร้างหรือรูปแบบหลาย ๆ ลักษณะในเรื่องเดียวกัน ควรใช้คำถามในเนื้อหาที่กำลังเรียนอยู่หรือที่เรียนมาแล้ว หรือที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. ตั้งจุดมุ่งหมายในเรื่องที่จะฝึกให้ชัดเจนและฝึกเป็นเรื่อง ๆ ไป จัดเนื้อหาที่จะฝึกให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และมีจำนวนพอเหมาะที่จะทำให้การฝึกนั้นเกิดทักษะ
4. แบบฝึกควรสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและลำดับขั้นการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา แบบฝึกควรมีรูปภาพ สีสวย ชูใจ กระตุ้นให้นักเรียนสนใจ
5. สิ่งที่จะฝึกแต่ละครั้งควรเป็นบทฝึกสั้น ๆ ใช้เวลาน้อย เพราะความสนใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาามีเพียง 15 - 20 นาที และแบบฝึกควรมีความยากง่ายพอเหมาะ
6. แบบฝึกที่ดีควรแนะวิธีสอนของครูและวิธีที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกความจำ วิเคราะห์ สังเคราะห์ การนำไปใช้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และรู้จักค้นคว้าด้วยตนเอง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสมคือไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ

8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกหัด
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิด ได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

วรรณ แก้วแพรก (2551 : 131) กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เนื้อหาที่นำมาจะต้องเป็นเนื้อหาที่มีอยู่ในบทเรียนหรือสอดคล้องสัมพันธ์กับแบบเรียน ทั้งที่เป็นคำ ประโยค ข้อความ หรือเนื้อเรื่อง และมีเนื้อหาตรงตามที่หลักสูตรกำหนด
2. มีหลายแบบหลายลักษณะเพื่อไม่ให้เบื่อและเป็นการท้าทายให้อยากทำ
3. ต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ 3 ประการ คือ รู้คำเพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายของคำดีขึ้น และมีความสามารถใช้คำสูงขึ้นตามระดับชั้นของนักเรียน
4. ต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน
5. ต้องมีลักษณะอย่างข้อสอบทั่ว ๆ ไป ที่มุ่งวัดความรู้ความเข้าใจอย่างเดียว แต่ต้องมีลักษณะที่เร้าความสนใจ ยั่วยุ จูงใจให้นักเรียนได้คิด ได้พิจารณาและได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะและความสามารถในการใช้คำสูงขึ้นด้วย

สรุปว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี คือ สิ่งสื่อพิมพ์ที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายากมีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบที่น่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก ให้ภาษาได้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน มีคำสั่ง คำชี้แจงสั้น ๆ ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่เร้าความสนใจ และแบบฝึกนั้นมีความทันสมัยอยู่เสมอ

5. ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเสริมทักษะและพัฒนาการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หากได้มีการฝึกปฏิบัติอย่างถูกวิธีจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์อีกชนิดหนึ่ง ดังที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 146) ได้ระบุถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมให้การใช้ทักษะภาษาดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ
4. แบบฝึกช่วยให้ทักษะทางภาษาคงทน
5. การให้นักเรียนทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันเวลาที่
6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการจัดเตรียมสร้างแบบฝึกนักเรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกทักษะด้านอื่น ๆ มากขึ้น

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 53) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว

6. ช่วยให้เด็กสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝน ได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน
9. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีการสะกดคำ

อดุลย์ ภูปลี (2539 : 24) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น
2. ช่วยประหยัดเวลา และจดจำเนื้อหา คำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน
4. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง
6. ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน
7. ทำให้ครูประหยัดเวลา
8. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547 : 83-84) สรุปไว้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้

ตามความสามารถของตน

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้

เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหานั้น ฝึกซ้ำในเรื่องที่เรียน

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ผลจากการนำแบบฝึกช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษาการใช้ภาษาของนักเรียน สามารถนำมาฝึกซ้ำ ทบทวนบทเรียน และผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อทักษะภาษาไทย ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียน ผู้เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันเวลาที่ ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 145 – 146) ระบุถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหาออกเป็นทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะ
3. พิจารณาวัดจุดประสงค์ รูปแบบ ขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่น จะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดจะประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ เพื่อวัดผลการเรียนรู้ และความก้าวหน้าของผู้เรียนแบบทดสอบที่จะสร้างจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์กับเนื้อหา
5. สร้างบัตรฝึก เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อย แต่ละทักษะในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม
6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่ออธิบายคำหรือแนวทางการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้ อาจทำเพิ่มเติมเมื่อได้นำบัตรฝึกทักษะไปทดลองใช้แล้ว
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการสอบ หรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8. นำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องคุณภาพของแบบฝึกทักษะและคุณภาพของแบบทดสอบ

9. ปรับปรุงแก้ไข

10. รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์
 ทัษรัตน์ ทาเพชร (2546 : 25-26) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกควรมีขั้นตอนดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการ เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่าบรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไขปัญหาหรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละจุดประสงค์

2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้ชัดเจน เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร

3. วิเคราะห์คำที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ว่าประกอบด้วยคำและความหมายอย่างไร คำใดที่มักจะมีปัญหาในการอ่านและเขียนรวบรวมคำเหล่านั้นไว้

4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาในการอ่านของนักเรียนในแต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัยมีความต้องการเรื่องอะไร ประกอบด้วย

4.1 ความใกล้ชิด คือถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน

4.2 การฝึกหัด คือการเรียนทำซ้ำ ๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

4.3 กฎแห่งผล คือการที่ผู้เรียนได้ทราบผลของการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน

4.4 การจัดแบบฝึก คือการจัดแบบฝึกหัดเรียงลำดับจากง่ายและสั้นไปหายาก และยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบ และมีหลายรูปแบบ เป็นต้น

5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่าควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีลักษณะอย่างไร มีกิจกรรมอะไรบ้าง มีความยาวเพียงไรจะนำเสนอโดยใช้ภาพประกอบหรือไม่

6. ลงมือเขียนแบบฝึกทักษะแต่ละชุด

7. นำแบบฝึกนั้น ไปให้ผู้ชำนาญการตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา เพื่อรวบรวมข้อมูล นำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ ดังนี้ สรุปได้ว่าขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะมีดังนี้

8.1 วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อหาสภาพปัญหา

8.2 ตั้งวัตถุประสงค์

8.3 กำหนดวิธีการนำแบบฝึกไปใช้

8.4 สร้างแบบทดสอบ

8.5 สร้างบัตรอ้างอิงอธิบายคำตอบ

8.6 บันทึกตามด้วยผลการเรียนรู้

8.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบในบทเรียน

8.8 ปรับปรุงแก้ไข แล้วรวบรวมทำเป็นแบบฝึกที่มีคุณภาพในบทเรียนตามรูปแบบหากผ่านกระบวนการที่กล่าวมาแล้วนั้น ก็คือว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพ

สมพิศ คนทรง (2549 : 76) กล่าวว่า แบบฝึกควรมีจุดประสงค์ไว้อย่างชัดเจน มีคำแนะนำในการทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้สติปัญญาในทางสร้างสรรค์ คำนี้ถึงหลักจิตวิทยา ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการฝึกให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนไปแล้วมาใช้ในหลายรูปแบบหลายกิจกรรม

สรุปว่า การสร้างแบบฝึกทักษะนั้นจะต้องศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการของผู้เรียน โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ ผู้จัดทำต้องวิเคราะห์เนื้อหา หรือทักษะที่เกี่ยวข้องให้ละเอียด ครอบคลุมหลักการ นอกจากนั้นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ให้เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยมีความสนใจเรื่องอะไร อีกทั้งมีการจัดการเรียนรู้โดยนำแบบฝึกมีประสิทธิภาพ ให้ผู้ชำนาญการตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแบบฝึกทักษะที่จัดทำนั้น เกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียนสูงสุด

7. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ของแบบฝึกทักษะ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ความสามารถของแบบฝึกในการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์ถึงเกณฑ์ที่คาดหวัง

7.1 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537 : 490 - 496) กล่าวถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเป็นระดับที่ผู้สอนพอใจว่า หากแบบฝึกมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว มีคุณค่าน่าพอใจ เราก็เรียกระดับประสิทธิภาพที่น่าพอใจนั้นว่า “เกณฑ์ประสิทธิภาพ”

80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแบบฝึกแล้วผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรือทำงาน ได้ผลเฉลี่ย 80 เปอร์เซนต์และการสอบหลังเรียน ได้ผลเฉลี่ย 80 เปอร์เซนต์การที่กำหนดประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์ให้มีคุณค่าเท่าใด ให้ผู้สอนพิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80 , 85/85 , 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นเกณฑ์การศึกษา อาจจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 80/80 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะการตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำเท่าใดมักจะได้ผลเท่านั้น เมื่อทดลองภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่าประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพผลลัพธ์ที่ได้จากการฝึกทักษะกับประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ตั้งไว้ เพื่อจะดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือว่าแปรปรวน 2.5 - 5 เปอร์เซนต์ นั่นคือประสิทธิภาพของแบบฝึกไม่ควรต่ำกว่า 5 เปอร์เซนต์ แต่โดยปกติจะกำหนดไว้ 2.5 เปอร์เซนต์ การยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกที่สร้างขึ้น อาจกำหนดไว้ 3 ระดับ คือ

1. “สูงกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซนต์
2. “เท่ากับเกณฑ์” ประสิทธิภาพของแบบฝึกเท่ากัน หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5 เปอร์เซนต์
3. “ต่ำกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 เปอร์เซนต์ ถือว่ายังมีประสิทธิภาพพอรับ

7.2 วิธีการหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์

เผชิญ กิจกรรมการ (2546 : 49) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การหาประสิทธิภาพมีความหมาย ดังนี้

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หากแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แบบฝึกทักษะนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปใช้สอนนักเรียนได้ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือประสิทธิภาพทางกระบวนการ E_2 คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ ดังนี้ E_1/E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพผลลัพธ์ เช่น 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้แล้วผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองาน ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 และทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80

การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 , หรือ 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะไว้คือ 80/80 และมีระดับความผิดพลาดได้ร้อยละ ± 2.5 โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพมากกว่า 82.5/82.5 ขึ้นไป
2. เท่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพอยู่ระหว่าง 77.5/77.5 ถึง 82.5/82.5
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพต่ำกว่า 77.5/77.5

โดยที่ 80 ตัวแรก (E_1) คือ ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดของผู้เรียนที่ศึกษาจากแบบฝึก การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A} \times 100}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกทักษะทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะหรือคะแนนเต็มแบบทดสอบระหว่างเรียน

โดยที่ 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ของผู้เรียนที่ศึกษาจากแบบฝึก

$$E_2 = \frac{\sum Y}{\frac{N}{B} \times 100}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีดำเนินการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนนและระบบการให้รางวัลแตกต่างกันออกไปเพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ คือ ทุกรูปแบบต่างก็มีกระบวนการเรียนรู้ที่พึ่งพาและเกื้อกูลกัน สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือและปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบและสามารถตรวจสอบได้ สมาชิกต้องใช้ทักษะการทำงานกลุ่มและการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงานหรือการเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและ

คุณภาพ ของการทำงานร่วมกันและมีวัตถุประสงค์มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ และวิธีการเสริมแรง และการให้รางวัลเป็นประการสำคัญ (ทิสนา แคมมณี. 2550 : 105)

รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือที่นิยมใช้ทั่วไปในปัจจุบัน มีหลายเทคนิค ดังนี้ (อรนุช ลิมตศิริ. 2556 : 1-8)

1. Student Teams Achievement Divisions (STAD) เป็นรูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นโดย สลาวิน (Slavin) และคณะ การเรียนแบบนี้แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณกลุ่มละ 4 คน แต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันประกอบด้วย นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ครูกำหนดบทเรียนและงานของกลุ่มไว้ ครูสอนบทเรียนให้นักเรียนทั้งชั้นแล้วให้กลุ่มทำงานตามกำหนด นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือกัน เด็กเก่งช่วยและตรวจงานของเพื่อนให้ถูกต้องนำส่งครู มีการทดสอบรายบุคคล นำคะแนนเฉลี่ยของทุกคนเป็นคะแนนกลุ่ม ครูจัดลำดับคะแนนทุกกลุ่มปิดประกาศให้ทุกคนทราบเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ง่ายที่สุด และใช้กันแพร่หลายที่สุด เหมาะสำหรับผู้สอนที่ยังไม่เคยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือมาก่อน และเหมาะสำหรับการสอนอ่านจับใจความ การอ่านเชิงวิเคราะห์และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2. Teams – Game-Tournament (TGT) การเรียนแบบนี้พัฒนาโดย สลาวิน (Slavin) และคณะ จากแบบ Student Team Learning (STL) เพื่อให้เหมาะกับลักษณะวิชาทั่วไปและทุกระดับการศึกษา วิธีนี้จัดกลุ่มเช่นเดียวกับ STAD หลังจากครูสอนบทเรียนแต่ละบทแล้วกลุ่มต้องเตรียมสมาชิกทุกคนในกลุ่มให้พร้อมสำหรับการแข่งขันตอบคำถามที่ครูจะถามในวันต่อไปโดยมีการช่วยสอนและถามกันในกลุ่มตามเนื้อหาในเอกสารที่ครูแจกให้ โดยปกติการแข่งขันจะมีสัปดาห์ละครั้ง ประกอบด้วยคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับบทเรียนที่ครูแจกไปแล้วและปรากฏในเอกสารใช้เวลาแข่งขันครั้งละประมาณ 45 นาที ในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกัน โดยให้นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุด 3 คนแรกในการแข่งขันครั้งก่อนได้แข่งขันก่อน และคนที่ได้คะแนนของกลุ่ม เมื่อเสร็จการแข่งขันแต่ละครั้ง ครูจะออกจุดstarประจำห้อง ลงประกาศชมเชยผู้ที่ทำคะแนนได้สูงสุดและกลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุดเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนในจุดประสงค์

ที่ต้องการให้กลุ่มเรียนได้ศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่มีคำตอบถูกต้องเพียงคำตอบเดียวหรือคำตอบที่มีความถูกต้องชัดเจน เช่น การคำนวณคณิตศาสตร์ การใช้ภาษา ภูมิศาสตร์ และทักษะการใช้แผนที่ และความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์

3. Teams Assisted Individualization (TAI) การเรียนแบบนี้นำรูปแบบการเรียนของ STAD และ TGT มาปรับเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาให้เหมาะกับวิชาคณิตศาสตร์ ใช้สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 มีสมาชิก 4 คน มีระดับความรู้ต่างกัน ครูเรียกนักเรียนที่มีระดับความรู้เดียวกันของแต่ละกลุ่มมาสอนความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่สอนจะแตกต่างกัน เด็กกลับไปยังกลุ่มของตนและต่างคนต่างก็ทำงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย ครูจะทดสอบเด็ก ใช้ข้อสอบแตกต่างกันในแต่ละสัปดาห์ ทุกคนสอบข้อสอบโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน ครูนับจำนวนบทเรียนที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำได้ กลุ่มใดทำได้มากกว่า เกณฑ์ที่ครูกำหนด กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัลและเพิ่มคะแนนเป็นพิเศษให้กับกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดได้ถูกทุกข้อ

4. Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) การเรียนแบบนี้พัฒนาโดย สตีเวน (Steven) ส่วนใหญ่ใช้สำหรับวิชาอ่านเขียน และทักษะอื่นทางภาษา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-5 แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 4 คน ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 2 คน จับคู่กัน ครูแยกสอนทีละกลุ่ม ขณะที่ครูสอนกลุ่มหนึ่ง กลุ่มที่เหลือจะจับคู่ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ เช่น อ่านให้เพื่อนฟัง ทำนายว่าเรื่องที่อ่านจะจบลงอย่างไร เล่าเรื่องย่อให้เพื่อนฟัง ตอบคำถามท้ายบท ฝึกจดจำและสะกดคำ ค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องจากนั้นให้เด็กเก่งและเด็กอ่อนจับคู่กันทำงาน กิจกรรมที่ทำมักเป็นสรุปจุดสำคัญของเรื่อง ฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ จัดทำโครงร่างของเรียงความ เขียนเรียงความ และทบทวนเรียนความหรือเรื่องที่เขียน เพื่อปิดประกาศหน้าหรือในห้องเรียน เด็กจะเรียนตามแผนการสอนที่กำหนดให้ แล้วฝึกปฏิบัติทดลองสอบก่อนทดสอบจริง เด็กจะไม่ทำการทดสอบจนกว่าทั้งสองจะประเมินกันแล้วว่าพร้อมจะสอบ เด็กคู่ใดทำคะแนนเฉลี่ยทั้งการอ่านและการเขียนได้สูงกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนดได้รับการประกาศชมเชย

5. Jigsaw I การเรียนแบบนี้พัฒนาโดย แอลเลียอท์ (Elliot) ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 กลุ่มหนึ่งจะมีนักเรียน 6 คน ระดับความรู้ต่างกัน สมาชิกแต่ละคนไปเรียนร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่นในหัวข้อที่ต่างกันและทุกคนกลับกลุ่มของตนเพื่อสอนเพื่อนในสิ่งที่ตนได้ไปเรียนร่วมกับสมาชิกของกลุ่มอื่น การประเมินผลเป็นรายบุคคลรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

6. Jigsaw II การเรียนแบบนี้พัฒนาโดย สลาวิน (Slavin) ผสมผสานของ Jigsaw I และ STAD ใช้กับขั้นต้นของการศึกษาด้านสังคมหรือวิชาอื่นที่ต้องเรียนจากเนื้อหาในหนังสือ มีสมาชิก 4-5 คน นักเรียนทุกคนเรียนบทเรียนเดียวกัน สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้ความสนใจในหัวข้อย่อยในบทเรียนต่างกัน ใครที่สนใจหัวข้อเดียวกันจะไปประชุม ค้นคว้าอภิปรายแล้วกลับมาที่กลุ่มเดิมของตน เพื่อสอนเพื่อนในเรื่องที่ตนไปประชุมกับสมาชิกของกลุ่มอื่นมาจบบทเรียนมีการทดสอบ ผลของคะแนนกลุ่มที่พัฒนาขึ้น ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดจะได้รับรางวัล

7. Learning Together (LT) การเรียนแบบนี้พัฒนาโดย Johnos and Johnson วิธีนี้สมาชิกในกลุ่มมี 4-5 คน ระดับความรู้ต่างกัน ใช้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-6 ครูทำการสอนทั้งชั้น เด็กแต่ละกลุ่มทำงานตามที่ครูมอบหมาย คะแนนของกลุ่มพิจารณาจากผลงานของกลุ่ม สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีความรับผิดชอบในตัวเองต่องานที่ได้รับมอบหมายสมาชิกกลุ่มมีทักษะในการทำงานกลุ่ม ครูสอนทักษะการทำงานกลุ่มและประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียน

8. Group Investigation (GI) การเรียนแบบนี้สมาชิกในกลุ่มมี 2-6 คน เป็นวิธีเรียนที่ผู้เรียนจะทำงานกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยใช้การสืบค้นแบบร่วมมือกัน เพื่อการอภิปรายเป็นกลุ่ม รวมทั้งวางแผนและโครงการต่าง ๆ ผู้เรียนจะแบ่งกลุ่มกันเอง เมื่อได้หัวข้อแล้วก็จะแบ่งงานเป็นรายบุคคล แล้วนำมารวมกันเป็นรายกลุ่ม จากนั้นกลุ่มก็จะเสนอผลงานแก่เพื่อร่วมห้องถึงสิ่งที่ได้ค้นพบ เหมาะสำหรับการสืบค้นความรู้ หรือแก้ปัญหามาเพื่อหาคำตอบในประเด็นหรือหัวข้อที่สนใจ เช่น การเรียนในวิชาชีววิทยาหรือสิ่งแวดล้อม

9. Numbered Heads Together (NHT) การเรียนรู้แบบเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ โดยครูเป็นผู้เตรียมประเด็นหรือคำถามให้นักเรียน ได้ศึกษาค้นคว้า และสมาชิกในกลุ่มร่วมกันอภิปรายจนแน่ใจทุกคนในกลุ่มเข้าใจ และครูจะเรียกนักเรียนในกลุ่มตามหมายเลข เพื่อตอบประเด็นหรือคำถาม และให้คำชมเชยเมื่อสมาชิกในกลุ่มตอบถูก

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ เป็นการเรียนแบบร่วมมือที่ได้รับการพัฒนามาเป็นหลายรูปแบบ โดยมีเทคนิคย่อย ๆ ที่แตกต่างกันออกไปแต่ยังคงลักษณะสำคัญร่วมกัน คือ การแบ่งกลุ่มเพื่อให้ทุกคนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจบทเรียน จากนั้นจึงมีการตรวจสอบรายบุคคลซึ่งรูปแบบการเรียนการร่วมมือแต่ละรูปแบบ ครูผู้สอนสามารถนำไปปรับ

ใช้ให้เหมาะสมกับวิชาระดับชั้น นักเรียน ตลอดจนเนื้อหาซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน เป็นอย่างมาก

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค (Numbered Heads Together : NHT)

กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมกันคิด (NHT) เป็นหนึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งอันที่จริงแล้วการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ จะมีเทคนิควิธีการย่อย ๆ หลายรูปแบบด้วยกัน เช่น Jigsaw, TGI, TAT, GI, LT, STAD ฯลฯ กิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้เหมาะสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ สมาชิกกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียงถามทีละคน กลุ่มที่สามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 60-67 ; อ้างถึงใน วัฒนาพร ระวังบุกษ์. 2543 : 36-41)

1. ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT

การเรียนรู้แบบเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ โดยครูเป็นผู้เตรียมประเด็นหรือคำถามให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า และสมาชิกในกลุ่มร่วมกันอภิปรายจนแน่ใจทุกคนในกลุ่มเข้าใจ และครูจะเรียกนักเรียนในกลุ่มตามหมายเลขเพื่อตอบประเด็นหรือคำถาม และให้คำชมเชยเมื่อสมาชิกในกลุ่มตอบถูก

2. ลักษณะการจัดกิจกรรม

สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน จะร่วมกันอภิปรายปัญหาที่ได้รับเพื่อให้เกิดความพร้อมและความมั่นใจที่จะตอบคำถามผู้สอน ผู้สอนจะเรียกสมาชิกกลุ่มให้ตอบทีละคน แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

3. วิธีจัดกลุ่มผู้เรียน

ครูจะต้องศึกษาคะแนนสอบเดิมของนักเรียน แล้วเรียงอันดับที่จากคนที่มีความเก่งที่สุดไปหาคนที่คะแนนที่ต่ำสุด โดยให้หมายเลข 1 แทน นักเรียนที่มีความเก่งอันดับสูงสุดแล้วเรียงตามลำดับถึงคนสุดท้ายที่มีความต่ำสุด จากนั้นจัดให้แต่ละกลุ่มที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนละกันทุกกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มควรมีทั้งเพศชาย และเพศหญิง คละกันด้วย และกลุ่มที่มี

ขนาดพอเหมาะ คือ กลุ่มที่มีสมาชิก 4-5 คน ดังตัวอย่างในห้องเรียนจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 28 คน ให้เรียงอันดับคะแนนจากคนที่ได้คะแนนสูงสุดไปหาต่ำสุดตามลำดับ และจัดกลุ่มตามอันดับ ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงวิธีการจัดกลุ่มเรียนแบบความสามารถ

ความสามารถ	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4	กลุ่ม 5	กลุ่ม 6	กลุ่ม 7
เก่ง	1		3	4	5	6	7
ปานกลาง	14	13	12	11	10	9	8
ปานกลาง	15	16	17	18	19	20	21
อ่อน	28	27	26	25	24	23	22

จากตารางที่ 2 วิธีการแบ่งกลุ่มนี้จะเห็นได้ว่าทุกกลุ่มจะมีนักเรียนแต่ละเก่ง ปานกลาง อ่อน เหมือนกัน ให้นำนักเรียน 28 คน สามารถแบ่งได้ทั้ง 7 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้จะช่วยให้นักเรียนรู้อย่างมีความสุข โดยนักเรียนทุกคนในกลุ่มจะมีความสนใจในการพูดคุย ซักถามกัน การให้ความรู้แก่กัน คนเก่งจะเกิดความภาคภูมิใจในการให้ความรู้แก่คนปานกลาง และคนอ่อนคะแนนสูงขึ้น และมีความสุขในการเรียน

3. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย

- 3.1 เตรียมประเด็นปัญหาหรือข้อคำถามที่จะให้ผู้เรียนศึกษา
- 3.2 แบ่งผู้เรียนในกลุ่ม ๆ ละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนเก่งหนึ่งคน ผู้เรียนที่เรียกปานกลาง 2 คน ผู้เรียนที่เรียนอ่อน 1 คน แต่ละคนมีหมายเลขประจำตัว
- 3.3 ถามคำถามและมอบหมายงานให้ทำ
- 3.4 ให้ผู้เรียนอภิปรายในกลุ่มย่อยจนมั่นใจว่าสมาชิกในกลุ่มทุกคนเข้าใจคำตอบ
- 3.5 ครูถามคำถามในประเด็นที่กำหนด โดยเรียนหมายเลขประจำตัวผู้เรียนคนใดคนหนึ่งในกลุ่มตอบ
- 3.6 ให้คำชมเชยกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากที่สุด ผู้เรียนทุกคนตรวจสอบความถูกต้องของข้อความที่ตนและกลุ่มร่วมกันศึกษา ซักถาม ทำความเข้าใจข้อคำตอบจนกระจ่างชัดเจน

สรุปได้ว่า การนำการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT ผู้เรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อนละกัน จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถามที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอน จะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่าได้ช่วยเหลือกันดี การวิจัยครั้งนี้ได้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT จะช่วยกันค้นคว้าเตรียมตัวตอบคำถาม ที่ผู้สอนจะทดสอบ ผู้สอนจะเรียกถามทีละคน กลุ่มที่สมาชิกสามารถตอบคำถามได้มากแสดงว่า ได้ช่วยเหลือกันดี

แผนการจัดการเรียนรู้

มีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ ดังนี้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : 202 - 203) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาค เรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน การวัด และประเมินผล โดยจัดเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตรสภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุ อุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงในห้องเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2541 : 43) ได้กล่าวถึงการวางแผนและการเตรียมการสอน ว่าเป็นการกำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะสอนใคร ในเนื้อหาใด สอนเมื่อใด สอนอย่างไร และเพื่อให้เกิดอะไร เมื่อถึงเวลาดังกล่าวจะดำเนินการสอนตามที่วางไว้ ผู้สอนจะต้องคิดวางแผนและ เตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างละเอียดรอบคอบ เหมาะสม เพื่อให้สามารถดำเนินการสอนตาม ที่ได้กำหนดไว้ได้อย่างได้ผลดี

รุจิรี ภูสาระ (2545: 158) กล่าวว่าแผนการสอนคือ การนำเนื้อหา กิจกรรม ในหลักสูตรกลุ่มทักษะภาษาไทย คู่มือครู แบบเรียนและแบบฝึกหัด มาจัดทำแผนการสอน เพื่อนำไปจัดกิจกรรมการสอนแต่ละครั้ง หรือแผนการสอน คือ การทำแนวการสอน โดยมี รายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือเพิ่มเติมความเหมาะสม

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2543: 1) กล่าวถึงความหมายของแผนการสอนว่าเป็นแผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กฤษยา ตันติผลาชีวะ (2543 : 78 - 89) หมายถึงการกำหนดเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนและแนวทางการประเมินผลให้ผลเป็นไปตามจุดประสงค์ของการสอนที่ต้องการ แผนการเรียนรู้อาจมีความชัดเจนในเวลา เนื้อหา และวิธีการสอนในแต่ละเรื่องหรือแต่ละวิธี

ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2544 : 97) ได้กล่าวไว้ว่า การนำแนวต่าง ๆ ที่อยู่ในโครงการสอนมาวางแผน โดยละเอียดให้ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 297) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมการเรียนสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง แผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครู หรือ แนวการสอนของกรมวิชาการ จัดทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดประเมินผลโดยวิธีใด

สำลี รักสุทธี (2545 : 78) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง การนำรายวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์ การวัดผลประเมินผล เพื่อใช้สอนในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยกำหนดเนื้อหาสาระและจุดประสงค์ของการเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริงในห้องเรียน

สุวิทย์ มูลคำ (2550 : 58) สรุปไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือการเตรียมการ
เรียนการสอน หรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์
อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุ
จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ และ
เป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่
หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

มีผู้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 2) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้
ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิค
วิธีการสอน การเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยีและจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสาน ประยุกต์ใช้
ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ครูสอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการ
เรียน การสอน การเลือกใช้ การวัดและประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทนนำไปใช้
ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และการวัด
ประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไป
เสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้
6. ครู อาจารย์ เกิดความตื่นตัวในการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร เอกสาร
ตำรา และสิ่งที่เกี่ยวข้อง

7. ครู อาจารย์ เกิดแนวคิดใหม่ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมของการจัดทำแผนการสอน หรือแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย

8. ครู อาจารย์ เกิดการวางแผนการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ มีความมั่นใจในการสอน สอนได้ครบถ้วน และเป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร

9. มีข้อมูลสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการสอน จากบันทึกหลังการสอน

10. นักเรียน ได้เรียนรู้จากครู อาจารย์ ที่มีการวางแผนการสอน หรือวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล

11. นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบจากครู อาจารย์ อย่างมีมาตรฐาน

12. นักเรียน ได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพจากครู อาจารย์ และจากตนเอง

13. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้โดยแท้จริง

สุพล วังสินธุ์ (2543 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีการเรียนรู้ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา

2. ช่วยทำให้ครูมีคู่มือการสอนที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้า ทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอนตามเป้าหมาย

3. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา

4. เป็นผลงานวิชาการแสดงความชำนาญ และเชี่ยวชาญของผู้จัดทำ

สำลี รักสุทธี (2545 : 78) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสได้ศึกษาหลักสูตร แนวการสอน วิธีวัดผล ประเมินผล การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและการบูรณาการกับวิชาอื่น

2. ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถจัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ทั้งในเรื่องทรัพยากรของ โรงเรียน ทรัพยากรของท้องถิ่น

ค่านิยม ความเชื่อและสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่น ตลอดจนการเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วย

3. เป็นเครื่องมือของครูในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ มีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น
 4. ผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ต้องเที่ยงตรงเสนอแนะแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพื่อนครูที่สอนวิชาอื่น ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่สอนแทนได้
 5. เป็นการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพครู ที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝน โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับประกอบวิชาชีพด้วย
- สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของผู้นำผู้เรียน ไปสู่จุดหมายปลายทางที่กำหนด เนื่องจากสภาพท้องถิ่นและความแตกต่างของผู้เรียน จึงต้องเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

3. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 321) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ควรเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจน ทั้งด้านวัตถุประสงค์การสอน เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรม ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา ได้เกิดทักษะกระบวนการ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดี ดังนั้น ผู้สอนจึงควรทราบถึงลักษณะของแผนการสอนที่ดี ซึ่งมีดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอนของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมนักเรียน บทบาทของครู การใช้สื่อ การวัดผล จนผู้อ่านมองเห็นพฤติกรรมจริง ๆ ในห้องเรียน ได้สมบูรณ์จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี และไม่จำเป็นต้องบันทึกการสอนอีกก็ได้

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นแผนการสอนที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจน ทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล โดยเฉพาะแนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา จะได้เกิดทักษะกระบวนการ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

4. องค์ประกอบของแผนการสอนหรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 298) กล่าวว่า องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอด หรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล) เพื่อหาคำตอบดังกล่าว จึงกำหนดให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีองค์ประกอบดังนี้
 - 6.1 วิชา หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง
 - 6.2 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - 6.3 เนื้อหา
 - 6.4 กิจกรรมการเรียนการสอน
 - 6.5 สื่อการเรียนการสอน
 - 6.6 วัดผลประเมินผล

ดังนั้น ในการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อ

5. ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

5.1 แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยประสบการณ์ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมการสอนกลุ่มเนื้อหาสาระขนาดใหญ่

5.2 แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยย่อย หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดเนื้อหาของแผนให้เล็กลง แต่ยังไม่เล็กถึงที่สุด เพราะแต่ละหน่วยย่อยใช้สอนได้มากกว่า 1 ครั้ง

5.3 แผนการจัดการเรียนรู้ระดับบทเรียน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 1 แผนต่อการสอน 1 ครั้ง

6. ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

6.1 ครูผู้วัดดูประสงค์ของการสอน

6.2 ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยความมั่นใจ และมีประสิทธิภาพตรงตามเจตนาของหลักสูตร

6.3 ครูที่มาสอนแทนสามารถมาสอนแทนได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด เพื่อให้การสอนบรรลุวัตถุประสงค์ ครูควรมีขั้นตอนการจัดแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 139) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. เลือกรูปแบบการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว มาพิจารณาจัดทำแผนการเรียนรู้
2. ตั้งชื่อแผนตามหัวข้อสาระการเรียนรู้
3. กำหนดจำนวนเวลา ระบุระดับชั้น
4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ จากผลการเรียนรู้รายปี / รายภาคที่เลือกไว้ เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา
5. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับหัวข้อสาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ปลายทาง

6. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้จะเป็นเนื้อหาใหม่ของมวลเนื้อหาที่กำหนดไว้ที่จะต้องสอน

7. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหา นั้น ๆ

8. เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม

9. เลือกสื่ออุปกรณ์สำหรับใช้ประกอบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ที่เลือกมา

10. จัดทำลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงขั้นตอนตามธรรมชาติของวิชา ตามจุดประสงค์นำทาง และควรคำนึงถึงการบูรณาการเทคนิคและกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เข้าไว้ในแต่ละขั้นตอน

11. กำหนดการวัดผลประเมินผล โดยระบุวิธีวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดระหว่างเรียน ตามจุดประสงค์ย่อย / จุดประสงค์นำทาง และที่เกิดหลังการเรียนการสอน เมื่อจบแผนการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย

สรุปกระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ครูและนักเรียนมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันแต่ครูและนักเรียนก็มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันกล่าวคือ ครูผู้สอนมีบทบาทและหน้าที่อำนวยความสะดวกและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ตลอดจนสร้างแรงจูงใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนด้วยส่วนนักเรียนด้วยความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถเพื่อให้กิจกรรมของกลุ่มบรรลุเป้าหมายและประสบความสำเร็จ

ความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมาย แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ซึ่งผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องมาเสนอไว้ ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

กู๊ด (Good. 1973 : 320 ; อ้างถึงใน รัชชเวชช์ จำปาเทศ. 2542 : 35) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง คุณภาพหรือสภาพหรือระดับความพอใจของบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ ทัศนคติของบุคคลหรืองานนั้น ๆ

ไชยวัฒน์ ชาณุปริหารัตน์ (2543 : 52) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติในทางบวก คือ ความรู้สึกชอบ รัก พอใจ หรือเจตคติที่ดีต่องานซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองของความต้องการทั้งด้านวัตถุ และด้านจิตใจ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จตามความต้องการหรือแรงจูงใจ

มอร์ส (Morse. 1995 : 27 ; อ้างถึงใน ศุภสิทธิ์ โสมาเกตุ. 2544 : 48) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึงทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของพนักงานได้ ลดน้อยลงถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน และความเครียดนั้นมีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมากจะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีสนองความต้องการ เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองความเครียดก็จะลดลงหรืออาจหมดไปทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546 : 130) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานมีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

อารี พันธุ์ณี (2546 : 49) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีที่มีต่อการปฏิบัติงาน คือ รู้สึกชอบ รัก พอใจ หรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองของความต้องการทั้งด้านวัตถุ และด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จตามต้องการหรือแรงจูงใจ

วงศ์เดือน มีทรัพย์ (2547 : 35) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจชอบใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2541 : 115) กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญ ประการหนึ่งที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นเกี่ยวกับการให้บริการ ดังนั้นผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานต้องดำเนินการให้ผู้มาใช้บริการเกิดความพึงพอใจ

สรรพสิริ เอี่ยมสะอาด (2547 : 53) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก นึกคิดหรือเจตคติ ความชอบหรือความไม่ชอบที่มีต่อสิ่งเร้าในด้านต่าง ๆ ของบุคคลนั้น ๆ ความรู้สึกพอใจเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตนต้องการทราบหรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตน ต้องการ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ยินดีสำหรับการเข้าร่วมทำกิจกรรม ต่าง ๆ ที่ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ รู้สึกชอบ รัก พอใจ และมีความต้องการพบความสำเร็จ มากขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าเกิดความเครียดมาก จะทำให้เกิดความไม่พอใจในการทำงาน และ ความเครียดนี้มีผลต่อความต้องการของมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีความต้องการมาก และความเครียด นี้มีวิธีการตอบสนอง ความเครียดก็จะน้อยลงหรือหมดไป ความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

2. องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หรือเจตคติเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การปฏิบัติงาน สำเร็จลุล่วงได้ดี ซึ่งอาจเป็นวัตถุหรือสภาวะการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องนำจิตใจให้งานนั้น ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ประสาธ อิศรปริดา (2547 : 177 – 178) กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเนื้อหา ข้อเท็จจริง หรือสัมพันธ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Tendency Component) ความรู้สึก ความไม่พอใจ ชอบ ไม่ชอบ
3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มการกระทำ (Action Tendency Component)

วัดยา บุตรดี (2531 : 12) ได้กล่าวถึง สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องกระตุ้นเพื่อให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (Material Inducement) ได้แก่ เงินทอง สิ่งของ หรือ สภาวะทางกายที่มีให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และสิ่งจูงใจที่ไม่ใช่วัตถุ (Personal Nonmaterial Opportunities) เกียรติภูมิ การใช้สิทธิพิเศษมากกว่าคนอื่น
 2. สภาพทางกายที่พึงปรารถนา (Desirable Physical Condition) หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสุขในการทำงาน เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในสำนักงาน ความพร้อมของเครื่องมือ
 3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (Ideal Benefaction) หมายถึง การสนองความต้องการในด้านความภาคภูมิใจที่ได้แสดงฝีมือ การแสดงความภักดีต่อองค์กรของตน
 4. ความดึงดูดทางสังคม (Associations Attractive) หมายถึง การมีความสัมพันธ์ของบุคคลในหน่วยงาน การอยู่ร่วมกัน ความมั่นคงทางสังคม จะเป็นหลักประกันในการทำงาน
 5. การปรับทัศนคติและสภาพของงานให้เหมาะกับบุคคล (Opportunity Of Enlarged Participation) คือ เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำงานจะทำให้เขาเป็นผู้มีความสำคัญในหน่วยงาน จะทำให้บุคคลมีกำลังใจในการทำงานนั้น
- สรุปได้ว่า กระทำที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความสุข หรือทุกข์ ที่ทำให้มีการแสดงออกทางกิริยา สีหน้า ที่เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจมีทั้งที่เป็นวัตถุและไม่เป็นวัตถุ สภาพที่ทางกายปรารถนาและสภาพทางสังคม

บริบทโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1. ประวัติ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตั้งอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในเนื้อที่ 15 ไร่ เลขที่ 80 ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000 โทร 043-721816 [www.http://satit.satit.rmu.ac.th](http://satit.satit.rmu.ac.th) เปิดสอนระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

2. ปรัชญา

คิดดี ทำได้ พละนามัยสมบุรณ์

3. วิสัยทัศน์

โรงเรียนจะจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม ระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ มีความพร้อม มีคุณภาพ และมีอัจฉริยภาพ สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. พันธกิจ

ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงงาม และการอนุรักษ์มรดกไทยส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพและอัจฉริยภาพด้านวิชาการตามศักยภาพของนักเรียนให้สอดคล้องกับความถนัดและความสามารถจัดหาแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศให้นักเรียน ได้ค้นคว้าพัฒนาครูทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และศักยภาพในการเรียนการสอนส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้ความร่วมมือกับชุมชน และองค์กรในการจัดกิจกรรม และส่งเสริมให้ชุมชนมีความรู้

5. การจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มุ่งเน้นให้เรียนในระดับปฐมวัยมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีจุดมุ่งหมาย

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
2. สามารถใช้กล้ามเนื้อได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตที่ดีและมีความสุข
4. มีคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงงาม
5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหวและการรักการออกกำลังกาย

กำลังกาย

6. ช่วยเหลือตนเองได้ตามพัฒนาการของตนเอง
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและรักความเป็นไทย
8. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

9. ใช้ภาษาสุภาพ สื่อสารได้เหมาะสมกับวัย
10. มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ครูผู้สอนได้มีการวางแผนที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้ศึกษารับผิดชอบ ให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะภาษาด้านการอ่านและการเขียนในเนื้อหาที่เป็นปัญหาเพิ่มเติม คือ ปัญหาในการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดทั้ง 8 มาตรา ดังนี้

- 1) มาตราแม่ก ก ใช้ ก ข ค ฉ เป็นตัวสะกดออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น มาก สุข โขศ เมฆ
- 2) มาตราแม่ง ใช้ ง เป็นตัวสะกด เช่น ถึง ของ กลาง ฟุ้ง 3) มาตราแม่กด ใช้ จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฒ ด ต ถ ท ธ ศ ษ ส เป็นตัวสะกดออกเสียงเหมือน ค สะกด เช่น ราชการ ก๊าซ มงกุฏ อฐ คุรุฑ พัฒนา ปัด สังกัด รถ บทบาท อวรุท อากาศ โทษ โอกาส 4) มาตราแม่กน ใช้ น ร ล ญ ณ พ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน บ เป็นตัวสะกด เช่น หยิบ รูป ภาพ ยี่ราฟ ลาก 6) มาตราแม่กม ใช้ ม เป็นตัวสะกด เช่น ชิม เต็ม เต็ม 7) มาตราแม่เกย ใช้ ย เป็นตัวสะกด เช่น สาย โดย ใช้ 8) มาตราแม่เกอว ใช้ ว เป็นตัวสะกด เช่น ดาว หิว แหว วาว โดยมีข้อสังเกต ดังนี้ 1) ตัวสะกดตรงมาตรา ได้แก่ แม่ก แม่กม แม่เกย แม่เกอว ที่มีตัวสะกดเพียงตัวเดียว 2) พยัญชนะอื่นเป็นตัวสะกดร่วม ได้แก่ มาตราแม่กน มาตราแม่กบ มาตราแม่กค มาตราแม่กด 3) พยัญชนะที่ไม่ใช่เป็นตัวสะกด ได้แก่ ช ต ฉ ฒ ผ ฝ ห อ ฮ หมายเหตุ ช ต เป็นพยัญชนะที่ไม่ใช้ในปัจจุบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

อารีย์ มนทราลัย (2545 : 124) ได้ศึกษาแบบฝึก / การอ่านแจกลูกตรงตามมาตราตัวสะกดไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แบบฝึกการอ่านแจกลูกตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.66/88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

พินิจ จันทร์ซ้าย (2546 : 156-157) ได้ศึกษา การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง “บุญพระเวดร์อัยเอ็ด” โดยนำเอาเนื้อหาภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างเป็นหนังสือประกอบการเรียนภาษาไทยแบบ มุ่งประสบการณ์ทางภาษา ผลการทดลองปรากฏว่า หนังสือประกอบการเรียนเรื่อง “บุญพระเวดร์อัยเอ็ด” มีคุณภาพอยู่ในระดับดี แผนการเรียนรู้ภาษาไทยมีประสิทธิภาพ 83.36/81.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้นักเรียนเท่ากับ 56.98

นพมาศ จิตรศักดิ์ (2546 : 161) ได้ศึกษาการสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียน ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง “หมาหวงก้าง” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการทดลองปรากฏว่าหนังสือที่สร้างขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.64/86.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 หนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.59 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาเรื่อง “หมาหวงก้าง” ร้อยละ 59

ประวีณา เอ็นดู (2547 : 123 – 129) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านน้อย ตำบลตะขบ อำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา ปีการศึกษา 2546

จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 12 คน เครื่องมือได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 10 แผน และแบบฝึกทักษะ จำนวน 10 ชุด ผลการศึกษาพบว่า ในวงจรปฏิบัติการที่ 1 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบย่อยผ่านเกณฑ์ทุกคน ในวงจรปฏิบัติการที่ 1-4 สรุปได้ว่านักเรียนทุกคนที่ได้เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำดีขึ้น

สมสนิท ไพศาล (2548 : 67) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า แผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.33/86.47 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/82 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7294 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ภาษาไทยร้อยละ 72.94

อคุลย์ มุลลชาติ (2553 : 76-78) ได้ศึกษา การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร.ล. ว กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอิดุม อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร.ล.ว. กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 85.48/84.29 ที่สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร.ล.ว. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 0.7215 นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.15 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร.ล.ว. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร.ล.ว. กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.52

ละมุล จันทรแป้น (2553 : 142 – 144) ได้ศึกษา การพัฒนาการอ่านและการเขียน แจกถูกสะกดคำ กลุ่มร่วมเทคนิค NHT โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเลิงแฝกบัวแก้ว ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา เลิงแฝกหนองแขวง อำเภอภูธร จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.04/87.37 ที่สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7391 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกถูกสะกดคำ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT โดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Garcia (1998 : 315 – 316) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเขียน สะกดคำจากรูปการสอนสะกดคำ 2 รูปแบบ คือ การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองกับการสะกดคำตามหนังสือ โดยครูแต่ละกลุ่มจะสอนโดยใช้โปรแกรมการสอนอ่านเหมือนกัน และหลังเรียน ผลการศึกษา พบว่า การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองมีผลดีว่าการสอนสะกดคำตามตำราในด้านการอ่านคำศัพท์ และการวิเคราะห์คำศัพท์ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในระดับที่สูงกว่าประถมหนึ่ง ความยาวของประโยคและจำนวนหน่วยคำนอกจากนี้ นักเรียนสะกดคำโดยนักเรียนคิดเอง มีการอ่านทบทวน การเขียนคำ วิเคราะห์คำที่ใช้ตลอดจนมีการช่วยเหลือหรือซักถามเพื่อน เพื่อช่วยในการสะกดคำบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง และนักเรียนที่เรียนสะกดคำจากตำราใช้พจนานุกรมบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่ม

Brooks (2000 : 345-355) ได้ศึกษาการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนของครู กับการสอนอ่านและเขียนของครูในระดับประถมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย นิวแฮมเชียร์ นิวเจอร์รี นิวยอร์ก และเท็กซัส โดยมีสมมติฐานว่า โดยทั่วไปครูไม่ค่อยเตรียมการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างย่งที่นักเรียนศึกษาและโปรแกรมการผลิตครูทั่วประเทศที่จะต้องทำให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นนักอ่านและนักเขียนที่ดี เพื่อจะเป็นครูสอนอ่านและสอนเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนอ่านและสอนเขียนที่มีประสิทธิภาพ คือ บุคคลที่เป็นนักอ่าน สนุกสนานกับการอ่าน เป็นงานอดิเรกและเป็นนักเขียนเพื่อนันทนาการ การฝึกอ่านและเขียนของครูนั้น จึงเป็นบทบาทที่ต้องกระทำ ในการสอนอ่านและเขียน

Corey (2001 : 420-421) ได้ศึกษาการวิจัยเกี่ยวกับการรู้หนังสือของหญิงวัยรุ่น อินเดียนแดงในแถบเขาเอปาลาเซียชนบท การศึกษามุ่งเน้นการเรียนรู้หนังสือของหญิงวัยรุ่น 6 คน จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นละ 2 คน เพื่อเป็นตัวแทนในช่วงอายุวัยรุ่น วิธีการศึกษาใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์ เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านและการเขียนข้อความค้นพบจากการศึกษาชี้แนะว่าการเขียนและการอ่านที่บังคับในโรงเรียนมีผลต่อการจำกัดขีดความสามารถทางด้านความคิด วิพากษ์วิจารณ์ของหญิงวัยรุ่น การอ่านและการเขียนจากประสบการณ์ของพวกเธอในการอ่านนิยายสารจะทำให้เกิดความมั่นใจในการเขียนเชิงจินตนาการและสร้างสรรค์มากกว่าการเรียนรู้ที่โรงเรียนกำหนด

Bouchard (2002 : ออนไลน์) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากกความผิดพลาดในการอ่านกับการสะกดคำแม้ว่าเขามีความพยายามอย่างมากระหว่างการอ่านและการสะกดคำแต่การปฏิบัติงานการอ่านการสะกดคำของนักเรียนก็มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์ความผิดพลาดด้านการอ่าน และการเขียนสะกดคำของนักเรียนต่อไป พบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวิธีที่เหมือนกันในทุกงานในที่สุด จากการศึกษาการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำของทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครู พบว่าการให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริงของนักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำ

Randall (2004 : 387 - 388) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบกันระหว่างการสอนแบบควบคุมกับการสอนแบบการฝึกฝน การวิจัยนี้เพื่อแยกแยะผลกระทบต่อการเรียนการสอนฝึกการอ่านในโรงเรียนในเมือง จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์สอนในห้องเรียน โดยตรงของเกรด 2 และเกรด 4 การเขียนบันทึกเพื่อทำความเข้าใจให้ดีกว่าการใช้กลยุทธ์และเทคนิคในการสอนอย่างไร จุดประสงค์ของการวิจัย เลือกโรงเรียน 2 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนมีจำนวนประชากรเท่ากัน จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าเทคนิคและกลยุทธ์ที่หลากหลายมีผลกระทบต่อคะแนนการสอบอ่านได้ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป คือ การจัดการเรียนการสอนอ่านควรใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย

Ruivo (2006 : 438-439) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงโดยการอ่านแบบเป็นผู้นำเพื่อนและการอ่าน โดยไม่เป็นผู้ นำ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาการอ่านคำศัพท์ การอ่าน

จับใจความ และการอ่านคล่อง เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงเป็นผู้นำเพื่อนและอ่านโดยไม่เป็นผู้นำ โดยศึกษาการอ่านออกเสียงของนักเรียน เกรด 1 ชาวสเปนและชาวโปรตุเกส ที่พูดได้ 2 ภาษา จากนักเรียน 15 คน การทดลองในครั้งนี้ ประกอบด้วย 6 ช่วงเวลา โดยเริ่มจากการอ่านออกเสียงแล้วนักเรียนผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านตลอด 1 สัปดาห์ และเว้นช่วงในการเป็นผู้นำในการอ่านทำแบบนี้เรื่อยๆ ติดต่อกันจนครบระยะเวลาในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบทดสอบแบบเติมคำ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่เป็นผู้นำในการอ่านมีการเรียนรู้ คำศัพท์ดีขึ้นและนักเรียนอ่านคล่องเพิ่มมากขึ้น

Dubois, Erickson และ Jacobs (2007 : ออนไลน์) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่าน สะกดคำที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน ของนักเรียนระดับ เกรด 1 และเกรด 3 จากโรงเรียน ประถมศึกษาของรัฐ 2 โรงเรียน ที่อยู่ในกลางเมืองอิลลินอยส์ ผู้ศึกษาได้เสนอวิธีการแก้ปัญหา 3 วิธี คือ การสอนสะกดคำโดยครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ การสอนเฉพาะคำที่ใช้บ่อยในเนื้อหา การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคด้วยตัวเอง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังของการเขียนคำ และ The Richard Gentry ในการพัฒนาการอ่านสะกดคำ แบบสอบถามการเรียนรู้ แบบเทคนิคส่วนตัว ผลการวิจัย พบว่า หลังจากเรียนด้วยวิธีการในการแก้ปัญหาแล้วนักเรียน มีความสามารถในการอ่านสะกดคำมากขึ้นนักเรียนสามารถพัฒนางานเขียนจากการอ่านสะกดคำได้ดีขึ้น และนักเรียนสามารถเขียนได้คล่องขึ้นจากการเขียนงาน โดยการทำแบบทดสอบและการจากประเมินจากแบบสอบถาม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด คือ งานวิจัยในประเทศและ ผลการวิจัยจากต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเรียนการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ทางภาษาจะช่วยพัฒนาความเข้าใจการอ่านการเขียน และพัฒนาทักษะทางการคิด ในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ กล่าวได้อีกนอกเหนือจากการ สอนตามปกติแล้วแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนจะช่วยให้การเรียนการสอนสนุกสนาน นักเรียนไม่เบื่อหน่าย จึงนับว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนที่สนองความต้องการของผู้เรียน อย่างแท้จริง อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการคิด และช่วยซ่อมเสริมข้อบกพร่อง ของผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์อย่างเหมาะสมอีกด้วย ผู้ศึกษาจึงได้สนใจที่จะสร้างแบบ ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาและเฉพาะเรื่องให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มี ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการอ่าน และการเขียนสะกดคำ โดยมีความคาดหวังว่า เมื่อนักเรียนผ่าน การทดสอบตามแบบฝึกทักษะที่ได้จัดเตรียมไว้อย่างเหมาะสมแล้ว จะสามารถช่วยให้นักเรียน

เกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้
อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ
เทคนิค NHT ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
5. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 60 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา นักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยได้มาอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้
 - 1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน ใช้เวลาสอน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

1.2 แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำ จำนวน 8 ชุด ชุดละ 3 แบบฝึก

1.3 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบ จำนวน 15 ข้อ เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ

โดยใช้แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 หลักสูตรสถานศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และมาตรฐานการเรียนรู้ การวิเคราะห์เนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 23-24)

1.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ จากหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ วิเคราะห์เนื้อหาได้ 8 หน่วย ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้านำไปเขียนแผน หน่วยละ 1 แผน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 23-24)

1.3 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการเรียนรู้จากเอกสารประกอบการสอน วิชานวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2549 : 286-306)

1.4 ศึกษานวัตกรรมจากเอกสารคำสอนวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาไทย (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2549 : 67-112)

1.5 จัดทำแผน จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ซึ่งแสดงการความสัมพันธ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 3 เนื้อหาคำที่นำมาฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำในแบบฝึกแต่ละชุด

คำที่ ประสม สระ	มาตราตัวสะกด								ชั่วโมง (16)
	แม่กก (2)	แม่กค (2)	แม่กข (2)	แม่กง (2)	แม่กน (2)	แม่กม (2)	แม่เกย (2)	แม่เกอว (2)	
1. -ะ	รัก	กัด	รับ	ยัง	มัน	-	-	-	2
2. -ะ	ซัก	วัด	ลับ	รัง	ฉัน	-	-	-	2
3. -ะ	เด็ก	เจ็ด	เก็บ	เลี้ยง	เย็น	-	-	เร็ว	2
4. -ะ	เล็ก	เห็น	เย็บ	-	เห็น	-	-	-	2
5. -อ	เลิก	เปิด	เติบโต	-	เดิน	เพิ่ม	เคย	-	2
6. -อ	เบิก	เกิด			เนิน	-	เคย	-	2
7. -ะ	ชก	มด	พบ	ลง	ฝน	ล้ม	-	-	2
8. -ะ	ยก	ลด	กบ	ส่ง	พ่น	จม	-	-	2
รวม									16

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำในส่วน
ที่บกพร่องของภาษาที่ใช้ รูปแบบ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สื่อ และการประเมินผล

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุง รูปแบบ จุดประสงค์ เนื้อหากิจกรรม
สื่อ และการประเมินผลตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ

1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ
ความถูกต้องเหมาะสมของแผนการเรียนรู้ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.8.1 ดร.พงศ์ธร โพธิ์พุดศักดิ์ วุฒิการศึกษา ค.ค. (การศึกษานอกระบบ)
ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและสถิติ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.8.2 นายวินัย แสงกล้า วุฒิการศึกษา วุฒิการศึกษา ศศ.ม. (ภาษาไทย) เชี่ยวชาญ
ด้านหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.8.3 นางนพพร เรืองสมบัติ วุฒิการศึกษา ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

1.8.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี กศ.ม. (บริหารการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.8.5 อาจารย์สุกัญญา พิศโฉม กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) อาจารย์ผู้สอนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล

1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่องของภาษาที่ใช้ กิจกรรมในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เวลา และการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สื่อ และการประเมินผลและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.10 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ประเมินคุณภาพแผนเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์ และการวัดผล ประเมินผล ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยแบบประเมินแผนการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และกำหนดเกณฑ์ประเมินและการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 7)

เหมาะสมมากที่สุด	ระดับคะแนนเฉลี่ย	4.51-5.00
เหมาะสมมาก	ระดับคะแนนเฉลี่ย	3.51-4.50
เหมาะสมปานกลาง	ระดับคะแนนเฉลี่ย	2.51-3.50
เหมาะสมน้อย	ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.51-2.50
เหมาะสมน้อยที่สุด	ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.00-1.50

ผลการประเมินแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ NHT กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยต้องผ่านเกณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.59 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก ก : 134 - 135)

1.11 จัดพิมพ์แผนการเรียนรู้เป็นฉบับจริงใช้เป็นเครื่องมือวิจัย

2. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาสาระ เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะ จากเอกสาร ตำรา หนังสือ คู่มือการสร้างแบบฝึกทักษะของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 114) เป็นแนวทางในการจัดหาจัดทำและสร้างแบบฝึกทักษะ

2.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือการจัดการเรียนรู้ แบบเรียน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดขอบเขตและความครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการ

2.3 ทำการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหน่วยย่อยตามลักษณะของสื่อเลือกสาระการเรียนรู้ เนื้อหาที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้วแบ่งเนื้อหาสาระการเรียนรู้ออกเป็นตอน โดยกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้หรือมาตรฐานการเรียนรู้ และการเรียนรู้ที่คาดหวัง จัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละตอนใน บทเรียน

2.4 วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อกำหนดพฤติกรรมที่ ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนหลังจากเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด

2.5 วิเคราะห์และกำหนด โครงเรื่องให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ หรือมาตรฐานการเรียนรู้ พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตรา ตัวสะกด

2.6 ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด จำนวน 8 ชุด ชุดละ 3 แบบฝึก สำหรับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้ง 8 แผน

2.7 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมรูปภาพ และตัวหนังสือ ปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะ

2.8 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด จำนวน 8 ชุด ชุดละ 3 แบบฝึก สำหรับแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยทั้ง 8 แผน เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ชุดเดิม ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมตัวหนังสือ ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ทั้ง 8 แผน ได้แก่ มาตราแม่ กก มาตราแม่ กง มาตราแม่ กค มาตราแม่ กน มาตราแม่ กบ มาตราแม่ กม มาตราแม่ เกย และมาตราแม่ เกอว

2.9 นำแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกด ไปทดลองใช้ (Try -out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 นำข้อมูลสะท้อนผลมาปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้เหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.10 2.8 นำแบบฝึกการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินตรวจสอบพิจารณาความเหมาะสม ภาษาที่ใช้ความ เหมาะสมของวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีลักษณะการประเมินแบบประเมิน

ค่า 5 ระดับ ซึ่งผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่า 4.65 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (ภาคผนวก ก : 134-136)

3. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ

3.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 หลักสูตรสถานศึกษา คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และมาตรฐานการเรียนรู้ การวิเคราะห์เนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 30)

3.2 ศึกษาเนื้อหา และจุดประสงค์จากแผนการเรียนรู้

3.3 ศึกษาวิธีสร้างข้อสอบ จากแนวทางการวัดผลประเมินผลทางการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวัดผลการศึกษาก่อสร้างเครื่องมือในการวิจัยของสมนึก ภัททิยธนี และมนตรี อนันต์รักษ์ (2546 : 64) การวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2544 : 158 – 193) เพื่อศึกษาเทคนิคการเขียนข้อสอบ

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ แบบปรนัย จำนวน 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เลือกไว้ใช้จริง 30 ข้อ แล้วทำการเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ

เนื้อหา	จำนวนข้อ			ต้องการ
	การอ่าน	การเขียน	ทั้งหมด	
มาตราแม่ กก	3	3	6	4
มาตราแม่ กก	2	3	5	4
มาตราแม่ กค	2	2	4	3
มาตราแม่ กน	2	3	5	4
มาตราแม่ กบ	2	3	5	4
มาตราแม่ กม	2	3	5	4
มาตราแม่ เกย	2	3	5	4
มาตราแม่ เกอว	2	3	5	3
รวม	17	23	40	30

3.5 นำแบบทดสอบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถามรายข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและเหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.7 แบบทดสอบที่ผ่านเกณฑ์ IOC ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 30 คน ที่เคยเรียนเรื่องนี้มาแล้ว นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยใช้วิธีของ เบรนแนน (Brennan) คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ถึง 1.00 ไว้ใช้จำนวน 30 ข้อ นำไปคำนวณค่าความเชื่อมั่นตามวิธีของ Lovett (สมบัติ ท้ายเรือคำ และคณะ. 2549 : 104) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 (ภาคผนวก ข : 144-145)

3.8 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 37)

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์แปลผลระดับความพึงพอใจดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545:7)

3.35 - 5.00 คะแนน หมายถึง มาก

1.68 - 3.34 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

0.00 - 1.67 คะแนน หมายถึง น้อย

เกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจ

ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจน้อย

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความชัดเจนของภาษา ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อความมั่นใจว่า ข้อคำถามที่สร้างขึ้นมานั้นสามารถวัดได้ ตามที่ต้องการวัดได้หรือไม่ โดยการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) กำหนดเกณฑ์ IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ 0.90 (ภาคผนวก ง : 156)

4.5 คัดเลือกรายชื่อของแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์ IOC จำนวน 10 ข้อ จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจเป็นฉบับจริง เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นกึ่งทดลอง ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้แผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design ดังตารางที่ 5 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 249)

ตารางที่ 5 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Pos-test Design

กลุ่ม	Pre - test	Treatment	Post – test
ทดลอง	T1	X	T2

T1 คือ คะแนนแบบฝึกทักษะ (Pre - test)

X คือ การสอนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ

T2 คือ การทดสอบหลังการทดลอง (Post - test)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเองและใช้เวลาทดลอง จำนวน 16 ชั่วโมง รวม 8 ครั้ง โดยไม่รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังเรียน มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
2. ดำเนินการสอนตามแผนที่ละแผนพร้อมเก็บคะแนนระหว่างเรียนจนครบทุกแผน
3. ทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ (ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนเรียน)

4. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่คัดเลือกรมา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 โดยคำนวณจากสูตรดังนี้ (เศษิณู กิจระการ. 2544 : 49) โดยใช้การหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตร E.I.

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples

4. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยคำนวณหา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม นำค่าเฉลี่ยคะแนนไปเทียบเกณฑ์แปรผลความพึงพอใจที่กำหนด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P แทน	ร้อยละ
	f แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N แทน	ประชากร

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (สมนึก ภัททิยธนี. 2554 : 238)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลบวกของข้อมูลทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (สมนึก ภัททิยธนี. 2554 : 239)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ข้อมูลแต่ละตัว
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 การหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (IOC)

ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ (สมบัติ ท้ายเรือคำ และคณะ. 2549 : 95)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	ICO	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (B = Brennan Index) โดยใช้วิธีของเบรนแนน (Brennan) (สมบัติ ท้ายเรือคำ และคณะ. 2549 : 70)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบ
	N_1	แทน	จำนวนคนรอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
	U	แทน	จำนวนคนรอบรู้ที่ตอบถูก
	N_2	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์
	L	แทน	จำนวนคนไม่รอบรู้ที่ตอบถูก

2.3 การหาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (สมบัติ ท้ายเรือคำ และคณะ. 2547 : 95)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ดัชนีความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบทดสอบทั้งหมด

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของ Lovett (สมบัติ ท้ายเรือคำ และคณะ. 2549 : 104)

$$r_a = 1 - \frac{K \sum x + \sum x^2}{\{(K-1) \sum (X_i - c)^2\}}$$

เมื่อ	K	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
	X_i	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์

3. การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 80/80 มีสูตรดังนี้ (เผชิญ กิจระการ.
2544 : 49)

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนของแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อยและพฤติกรรม ระหว่างเรียนร่วมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อยและพฤติกรรม ระหว่างเรียนร่วมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$\text{สูตร } E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 115) ดังนี้

$$t = \frac{\frac{\sum D}{n}}{\frac{\sqrt{n \sum D^2 - (\sum D)^2}}{n-1}}$$

เมื่อ	t	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา t – distribution
	n	แทน	จำนวนในกลุ่มเป้าหมาย
	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างคะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนยกกำลัง
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนของนักเรียนทั้งหมดกำลัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT ผลการวิจัยสรุปได้ตามลำดับต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index)
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน T-distribution
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างระหว่างคู่คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ตามเกณฑ์ 80 / 80

ตอนที่ 2 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักวิจัยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ก่อนและหลังเรียน

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตราชภัฏมหาสารคาม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน นักเรียน 30 คน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ตามเกณฑ์ 80 / 80

1. การหาประสิทธิภาพของแผนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

ตารางที่ 6 ประสิทธิภาพของแผนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

ประสิทธิภาพ	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	63.86	0.97	96.70
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	26.36	0.87	87.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีประสิทธิภาพ (E₁) / (E₂) ตามเกณฑ์ 96.70 / 87.00 (ภาคผนวก ค : 149-151)

ตอนที่ 2 ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ใช้วิธีการของ (เผชิญ กิจระการ, 2544 : 44-51) ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

คนที่	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
1	14	21
2	15	25
3	12	23
4	13	25
5	14	24
6	11	26
7	12	28
8	13	24
9	14	28
10	15	25
11	12	28
12	13	24
13	11	25
14	14	26
15	15	28
16	13	24
17	14	28
18	12	25
19	14	26
20	15	28
21	12	27

คนที่	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
22	11	25
23	12	28
24	14	25
25	12	29
26	12	25
27	14	24
28	12	25
29	14	23
30	15	24
รวม	394	766

$$E.I = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

$$E.I. = \frac{766 - 397}{(30 \times 30) - 394}$$

$$E.I. = 0.7292$$

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่า 0.7292 ซึ่งแสดงว่าเมื่อผู้เรียนเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT แล้วทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.92

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทยของนักวิจัยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ก่อนและหลังเรียน

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

แหล่งข้อมูล	N	\bar{X}	$\sum D$	$\sum D^2$	ค่า t จากการคำนวณ
ก่อนเรียน	30	39.4	372	744	20.00**
หลังเรียน	30	76.6			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนคะแนนรวมเท่ากับ 394 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.40 คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย หลังเรียนคะแนนเท่ากับ 766 คะแนน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 76.60 ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน (D) เท่ากับ 372 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 37.20 และผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนยกกำลังสอง (D^2) เท่ากับ 744 ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ และหลังเรียน โดยใช้โดยใช้แบบทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้ภาษาไทยของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตราชภัฏมหาสารคาม

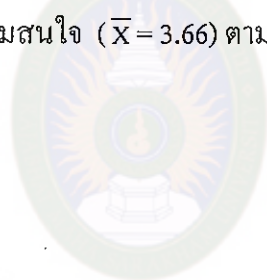
ตารางที่ 9 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
การอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราแม่ กก			
1. นักเรียนพอใจที่ได้เรียนการอ่าน และการเขียนสะกดคำ	4.50	0.50	มากที่สุด
2. นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่าง กระตือรือร้น	4.33	0.71	มาก
การอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราแม่ กง			
3. นักเรียนสนุกสนานในการเรียน	4.46	0.50	มาก

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
4. นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้แสดงความคิดเห็นต่อผลงาน การอ่านและการเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กค	4.63	0.49	มากที่สุด
5. นักเรียนมีความพอใจที่ได้รับส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	4.53	0.50	มากที่สุด
6. นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่สอน การอ่านและการเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กน	4.03	0.54	มาก
7. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้ด้วยตนเอง	4.10	0.60	มาก
8. นักเรียนสามารถสร้างชิ้นงานได้ด้วยตนเอง การอ่านและการเขียนสะกดคำมาตรา แม่ กข	4.10	0.67	มาก
9. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงผลงาน	4.23	0.85	มาก
10. นักเรียนพอใจในผลงานของตนเอง การอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราแม่ กฃ	3.73	0.98	มาก
11. นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความถนัด และความสนใจ	3.66	0.68	มาก
12. นักเรียนชอบและสนุกสนานในการเล่น การอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราแม่ กฅ	4.43	0.50	มาก
13. นักเรียนมีความพอใจที่ครูคอยแนะช่วยเหลือในการปฏิบัติ กิจกรรม	4.20	0.99	มาก
14. นักเรียนพอใจกับการติชมผลงานของเพื่อน การอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราแม่ กฉ	4.13	0.98	มาก
15. นักเรียนได้ร่วมกันทำงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน และกัน	4.16	0.64	มาก
รวม	4.21	0.67	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต ราชภัฏมหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใจมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.80 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ใน

ระดับมากที่สุด 3 คือ ข้อ 4 นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้แสดงความคิดเห็นต่อผลงาน
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.63$) ข้อ 5 นักเรียนมีความพอใจที่ได้รับส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ย
($\bar{X} = 4.53$) และข้อ 1 นักเรียนพอใจที่ได้เรียนการอ่าน และการเขียนสะกดคำ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.50$)
อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ข้อ 3 นักเรียนสนุกสนานในการเรียน
($\bar{X} = 4.46$) ข้อ 12 นักเรียนชอบและสนุกสนานในการเล่นเกม ($\bar{X} = 4.43$) ข้อ 2 นักเรียนได้ร่วม
กิจกรรมอย่าง กระตือรือร้น ($\bar{X} = 4.33$) ข้อ 9 นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงผลงาน
($\bar{X} = 4.23$) ข้อ 13 นักเรียนมีความพอใจที่ครูคอยแนะช่วยเหลือในการปฏิบัติกิจกรรม ($\bar{X} = 4.20$)
ข้อ 15 นักเรียนได้ร่วมกันทำงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 4.16$) ข้อ 14 นักเรียน
พอใจกับการติชมผลงานของเพื่อน ($\bar{X} = 4.13$) ข้อ 7 นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้ด้วยตนเอง
($\bar{X} = 4.10$) ข้อ 8 นักเรียนสามารถสร้างชิ้นงานได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.10$) ข้อ 6 นักเรียนเข้าใจเนื้อหา
ที่สอน ($\bar{X} = 4.03$) ข้อ 10 นักเรียนพอใจในผลงานของตนเอง ($\bar{X} = 3.73$) และ ข้อ 11 นักเรียนได้ทำ
กิจกรรมตามความถนัด และความสนใจ ($\bar{X} = 3.66$) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกุดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ผู้วิจัยได้สรุปผล และอภิปรายผล ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกุดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกุดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกุดคำกลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ก่อนเรียน และหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนสะกุดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังเรียน กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏผล ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 96.70 / 87.00 ซึ่งสูงเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80
2. ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7292 คิดเป็นร้อยละ 72.92
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านและเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT อยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X} = 4.21 : S.D. 0.80$)

อภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ผู้วิจัยได้นำผลที่ควรแก่การอภิปรายผล ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 96.70 / 87.00 หมายความว่า คะแนนระหว่างเรียนจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายชุดการสอน คิดเป็นร้อยละ 96.70 และคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT คิดเป็นร้อยละ 87.00 แสดงว่า การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระภาษาไทย สามารถให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนตั้งไว้ สามารถจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ รู้จักค้นคว้าหาความรู้ รู้จักความสามัคคีภายในกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และรู้จักควบคุมตนเอง นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจเรียนสนุกสนาน ดังที่ รัชณี ศรีไพวรรณ (2527 : 18) ได้กล่าวไว้ว่า ให้ผู้เรียนมีโอกาสทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยให้ความรู้ความเข้าใจแน่นยิ่งขึ้น นอกจากนั้นได้คำนึงถึงแรงจูงใจและกฎแห่งผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกทักษะแล้วได้ทราบความบกพร่องของตนเอง รวมทั้งจัดแบบฝึกทักษะจากง่ายไปหายาก มีการแจ้งวัตถุประสงค์ นำเข้าสู่บทเรียน มีเนื้อหา ฝึกด้วยกิจกรรมที่หลากหลายทำให้นักเรียนพอใจเป็นอย่างยิ่ง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรจง จันทร์พันธ์ (2547 : 88-89) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า แผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.98/82.75 มีดัชนีประสิทธิผล .06092 หมายถึงนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 60.92 นักเรียนมีความพอใจต่อแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด อยู่ในระดับมาก

2. ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7292 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นคิดเป็นร้อยละ 72.92 เรื่อง ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ หมายความว่า นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำมากขึ้น มีความก้าวหน้า และมีพัฒนาการทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมาศ จิตรศักดิ์ (2546 : 161) ได้ศึกษาการสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง “หมาหวังก้าง” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการทดลองปรากฏว่าหนังสือที่สร้างขึ้นมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.64/86.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 หนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.59 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทย

แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่อง “หมาหวงก้าง” ร้อยละ 59 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมสนิทไพศาล (2548 : 67) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษา พบว่า แผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.33/86.47 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/82 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7294 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ 72.94 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อดุลย์ มุทธะชาติ (2553 : 76-78) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร,ล,ว กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT พบว่า ก่อนเรียนในภาพรวมนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 67.00 และหลังเรียนในภาพรวมนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 72.15 ซึ่งจะเห็นว่านักเรียนมีคะแนนผลต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 5.15

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า กานำแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ไปใช้ในการเรียนการสอนกับนักเรียนทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและการเขียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งการที่แผนการสอนกับนักเรียนทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สามารถส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้นั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT เป็นสื่อการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการช่วยกันของเพื่อนๆ ภายในกลุ่ม คนเก่งช่วยคนอ่อน ก็จะทำให้คนที่เรียนอ่อนเกิดความเข้าใจได้ง่ายและเร็วยิ่งขึ้น จะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรา พราหมณี (2549 : 96) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สุทธิ เหลืองอรุณ (2550 : 78)

ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานอีสปมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ รูโอโว Ruivo (2006 : 438 - 439) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงโดยการอ่านแบบเป็นผู้นำเพื่อนและการอ่านโดยไม่เป็นผู้นำ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาการอ่านคำศัพท์ การอ่านจับใจความและการอ่านคล่อง เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงเป็นผู้นำเพื่อนและอ่านโดยไม่ได้เป็นผู้นำ โดยศึกษาการอ่านออกเสียงของนักเรียน เกรด 1 ชาวสเปนและชาวโปรตุเกส ที่พูดได้ 2 ภาษาจากนักเรียน 15 คน การทดลองในครั้งนี้ ประกอบด้วย 6 ช่วงเวลา โดยเริ่มจากการอ่านออกเสียงแล้วนักเรียนผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านตลอด 1 สัปดาห์ และเว้นช่วงในการเป็นผู้นำในการอ่านทำแบบนี้เรื่อย ๆ ติดต่อกันจนครบระยะเวลาในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบทดสอบแบบเติมคำ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เป็นผู้นำในการอ่านมีการเรียนรู้คำศัพท์ดีขึ้นและนักเรียนอ่านคล่องเพิ่มมากขึ้น Dubois, Erickson และ Jacobs (2007 : ออนไลน์) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านสะกดคำที่ส่งผลต่อการเขียนงาน ของนักเรียนระดับ เกรด 1 และเกรด 3 จากโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐ 2 โรงเรียน ที่อยู่ในกลางเมืองฮิลลินอยส์ ผู้ศึกษาได้เสนอวิธีการแก้ปัญหา 3 วิธี คือ การสอนสะกดคำโดยครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ การสอนเฉพาะคำที่ใช้บ่อยในเนื้อหา การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคด้วยตัวเอง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังของการเขียนคำ และ The Richard Gentry ในการพัฒนาการอ่านสะกดคำ แบบสอบถามการเรียนรู้แบบเทคนิคส่วนตัว ผลการวิจัยพบว่า หลังจากเรียนด้วยวิธีการในการแก้ปัญหาแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำมากขึ้นนักเรียนสามารถพัฒนางานเขียนจากการอ่านสะกดคำได้ดีขึ้นและนักเรียนสามารถเขียนได้คล่องขึ้นจากการเขียนงาน โดยการทำให้แบบทดสอบและจากการประเมินจากแบบสอบถาม

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีรูปภาพประกอบสวยงาม น่าสนใจ มีเนื้อหากระชับ ไม่สั้นหรือยาวเกินไป จนทำให้เกิดทำให้เกิดความน่าเบื่อหน่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภณา เอี่ยมสะอาด (2546 : 58) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเทนมีย์ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรา พรหมณี (2549 : 96) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

จากการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT ประกอบแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลดังนี้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนตั้งใจเรียน สนุกสนานและมีความสนใจในการร่วมกิจกรรม สนใจที่จะทำกิจกรรมเพื่อให้กลุ่มของตนเองได้คะแนนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ และแนวคิดที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำ ย้ำทวน เพื่อให้เกิดความและความจำที่ยั่งยืน เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันเรียนรู้ โดยเฉพาะคนเก่งและคนปานกลาง จะคอยช่วยเหลือและฝึกฝนคนอ่อนให้เกิดการเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544 : 98 -100) ที่กล่าวว่า การเรียนด้วยแบบฝึกทำให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมโดยไม่เครียด เพราะมีเวลาในการคิดการวางแผน ร่วมกันในการสร้างผลงาน นักเรียนมีส่วนร่วมในการตรวจผลงาน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่หลากหลายทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนและการทำงานร่วมกัน ทำให้เกิดความเอื้อเฟื้อ เสียสละและปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับครู สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูดและแสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน นักเรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมกันคิด การระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำรูปแบบการสอนแบบร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เช่น จำนวนนักเรียนต่อกลุ่มอาจมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ การกำหนดบทบาทของนักเรียนอาจปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT ประกอบแบบฝึกทักษะ อาจมีการปรับลดหรือขยายเวลาในการจัดการเรียนรู้ โดยมีการยืดหยุ่นตามสถานการณ์ความพร้อมของเด็กได้ตามความเหมาะสม

1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT ประกอบแบบฝึกทักษะ ในช่วงโมงแรก ๆ นักเรียนยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรม ดังนั้น ครูผู้สอนควรเริ่มต้นจากการชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการ การปฏิบัติตน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนเกณฑ์การให้คะแนนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ให้นักเรียนเข้าใจก่อนดำเนินการ

1.4 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ควรให้ความสนใจและนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT ประกอบแบบฝึกมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะวิธีการสอนแบบนี้เป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้น

1.5 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT ประกอบแบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีผลการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำสูงกว่าการสอนแบบปกติ ดังนั้นจึงควรนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค NHT ไปใช้กับนักเรียนในชั้นอื่นและวิชาอื่นต่อไป

1.6 การให้นักเรียนศึกษาเป็นกลุ่มย่อย ครูควรเน้นให้นักเรียนตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเองในขณะที่ทำงาน รวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันด้วยความจริงใจ และนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำคะแนนของกลุ่มให้พัฒนาขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษานำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT ไปใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนเทคนิคอื่น เพื่อให้การจัดกิจกรรมมีความหลากหลาย

2.2 ควรทำการวิจัยในลักษณะการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือตามเทคนิค NHT กับการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในระดับช่วงชั้นเดียวกันหรือต่างช่วงชั้น

2.3 ครูควรนำแบบการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนไปวิจัยในเนื้อหาอื่นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น การสอนหลักการใช้ภาษาหรือนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ

2.4 ควรทำการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT ที่ส่งผลต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจในการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ความคงทนในการเรียนรู้ เป็นต้น

2.5 ครูควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะกับเนื้อหาและวิชาอื่น ๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กตिका สุวรรณสมพงษ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนรู้ และ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเวลาและเงินของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2541.
- กนกวรรณ สมโต. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสายอักษร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 2549.
- กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 - 2. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2535
- _____ . กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว, 2543.
- _____ . แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว, 2546.
- _____ . หลักสูตรการแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนุสสทกรรณการเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภาลาดพร้าว, 2546.
- กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอนโดยวิธีปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.
- กุลยา ตันติผลาชีวี. “การวางแผนประสบการณ์” วารสารการศึกษาปฐมวัย. 4 (3) : 22 – 35 ; กรกฎาคม, 2543.
- เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1, สำนักงาน. รายงานการปฏิบัติงาน. มหาสารคาม : สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษามหาสารคาม, 2554.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการประเมินความก้าวหน้าคุณภาพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2535. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ครูสภาลาดพร้าว, 2537.
- _____ . พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ. ศ. 2542. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, 2542.

- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการติดตามการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- _____. แบบฝึกทักษะขั้นตอนการสร้างภาษาไทยเล่ม 1. กรุงเทพฯ : สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี, 2542.
- จตุตา คงด้วง. การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินเดชา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยนครินทร์วิโรฒ, 2549.
- ชัยรงค์ พรหมวงศ์. การสอนวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1 - 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แม็ค, 2544.
- ไชยวัฒน์ ชาญปริชารัตน์. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2543.
- ณัฐพงศ์ สวางค์คู่ย์. การพัฒนาแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ เรื่องการสะกดคำยาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- ทัยรัตน์ ทาเพชร. การพัฒนาชุดฝึกทักษะการทบทวนโจทย์ปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2546.
- ทศนา แยมมณี. ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550
- ธนิดา เรืองวิเศษ. การพัฒนาทักษะการสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวหมูลำนักเขตพื้นที่การศึกษามหาวิทยาลัยเขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2550.
- ธัญญา เรืองแก้ว. “บทบาทของครูและผู้เรียนในการประเมินผลการเรียนรู้,” วารสารวิชาการ. 14(4) : 44-51 ประจำเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2549.

- รูปทอง ปราบพล. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะออกเสียง
ณ ช และ ส ช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรานพร้าว
อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
- นพมาศ จิตศักดิ์. การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษาเรื่อง หมาเก้าหางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การศึกษา
ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- นภคณ ภาวนะวิเชียร. การศึกษาคำนิยามด้านความรับผิดชอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ที่ได้รับการสร้างเสริมด้วยกระบวนการที่พัฒนาตามแนวคิดของไอเซ็นและแรทส์.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. โรงเรียนชุมชน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2541.
- บันทึกา แจ้งจบ. การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนการสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มีพยัญชนะใช้
หลายตัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นครศรีธรรมราช :
มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2545.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2554.
- บุบผา ช่างพุก. ความง่ายในการเขียนสะกดคำในแบบเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. “แนวการสร้างแบบฝึกคำยาก.” สารพัฒนาหลักสูตร. 11 : 53 ; เมษายน-
มิถุนายน, 2538.
- ประเทิน มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2530.
- ประวีณา เอ็นดู. การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- ประสาธ อิศรปรีดา. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์, 2547.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร, 2546.
- เปลื้อง ณ นคร. ศิลปะแห่งการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เขตโลกการพิมพ์, 2538.
- เพชฌู กิจระการ. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E_1/E_2)”,
การวัดผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7 : 44- 52 ; กรกฎาคม, 2546.

- เผชิญ กิจระการ. **ดัชนีประสิทธิผล เอกสารประกอบการสอน วิชา 503710.** มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. ราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2556.
- พนมวัน วรคณีย์. **การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- พัชรา พรหมณี. **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2549.
- พันธณีย์ วิทิตโต. **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)ระดับประถมศึกษา / กลุ่มวิจัยพัฒนาการเรียนรู้.** รายงานการวิจัย กองวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2538.
- พินิจ จันทร์ชัย. **การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง บุญผะเหวดร้อยเอ็ด.** ปรินญาการศึกษา กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- ไพพรรณ อินทนิล. **การส่งเสริมการอ่าน.** ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2546.
- มนทิรา ภัคคีนรงค์. **การศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ตรง.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2540.
- มะลิ อาจวิชัย. **การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามตราตัวสะกดแม่กน แม่กด และแม่กน สำหรับนำเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- รัฐจิตร แก้วจำปา. **ภาษาไทย.** กรุงเทพฯ : เรื่องแสงการพิมพ์, 2544.
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.** กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2542.
- _____. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.** กรุงเทพฯ : ไทยมิตรการพิมพ์, 2546.
- รุจิรี ภูสาระ. **การเขียนแผนการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ : บัญชีพอยท์, 2545.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2554. **รายงานประจำปี 2553.** มหาสารคาม : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2554.

- โรจนา แสงรุ่งระวี. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แห่งโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2538.
- ละมุด จันทร์เป็น. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบทักษะ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- ลาวัลย์ สังข์พินันท์ และคณะ. การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- วงเดือน มีทรัพย์. การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
แบบทักษะสัมพันธ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องครึ่งหนึ่งยังจำได้. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- วรรณ แก้วแพรก. การสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : พิระพินนาการพิมพ์, 2551.
- วรรณ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2542.
- _____. การสอบภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2539.
- วรรณ โสมประยูรและรัชนี ศรีไพรวรรณ. เอกสารการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- วัชรา เล่าเรียนดี. เทคนิควิธีการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร, 2547.
- วัฒนาพร ระจับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นกลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แอล
ทีเพรส, 2542.
- _____. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2543.
- วัลยา บุตรดี. การกระตุ้นเพื่อให้บุคลากรเกิดความพอใจในการปฏิบัติงาน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.,
2531.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. เอกสารคำสอนภาษาไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.

- วิชาการ, กรม. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2546.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2540.
- _____. ผลการใช้ตำรานานที่บ้านลานนาเพื่อพัฒนาความเข้าใจการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. พะเยา : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา, 2547.
- _____. การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัศร นิยมธรรม. การสอนซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ : โครเดียสโตร์, 2535.
- ศิริพร ทวีชาติ. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แหล่งข้อมูลเป็นหลัก เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านสารสนเทศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. ดุษฎีบัณฑิต ศษ.ค. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สกุณา เลิกนอก. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.
- สנית ตั้งทวี. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย โดยการใช้และไม่ใช้บทเสริมทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- สנית สัตโยภาส. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2532.
- _____. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และสืบค้น. กรุงเทพฯ : เซนจูรี่, 2545.
- สมนึก ภัททิยชนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2544
- _____. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 : ประสานการพิมพ์, 2546.
- สมนึก ภัททิยชนี และคณะ. พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ และคณะ. การวัดประเมินผลการศึกษา. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2549.
- สมพร จารุณณ์. เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2549.
- สมสนิท ไพศาล. การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องมาตรตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548

- สรรพสิริ เอี่ยมสะอาด. การวางแผนการจัดการเรียนเรื่องโจทย์แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์โดย
 กาวกลบเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2531.
- ลำดี รักสุทธิ. เทคนิควิธีการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : เดอะบุ๊ก, 2544.
- ลำออง คำเนินสวัสดิ์ และคณะ. สารการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 มัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ, 2546.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มรรย. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3.
 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุชา ขวัญพุด. การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกหัดทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มการเรียนรู้
 ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
 ราชภัฏมหาสารคาม, 2550.
- สุทธิ เหลืองอรุณ. การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ
 การสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี :
 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2550.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- _____. หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2543.
- _____. หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาไทยเป็นภาษาสอง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- สุวิทย์ มูลคำ. กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2550.
- ไสว พักขาว. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏ
 จันทเกษม, 2544
- อดุลย์ มูลละชาติ. การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร.ล.ว. กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT
 โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
 กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553
- อนงค์ศิริ วิชาลัย. เสริมสร้างความรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา. เพาะ : สำนักงานประถมศึกษา,
 2536
- อรทัย บุตรดิษฐ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
 ปริญญาวิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.

- อรนุช ลิ้มศิริ. **นวัตกรรมและเทคโนโลยีการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาลัย
รามคำแหง, 2556.
- อรพิมพ์ เตรีอเนียม. **การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนโคลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสตรีชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ**. ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2544.
- อัมพร สุขเกษม และบรรพต ศิริชัย. **หนังสือเรียนภาษาไทย ท 021 การอ่านและพิจารณา
วรรณกรรม ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. **หลักการสอน**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2540.
- อารี พันธุ์ณี. **จิตวิทยาสร้างสรรค้การเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : ไบใหม่เอ็ดดูเคท, 2546.
- อารีย์ มนทิวราลัย. **การอ่านแจกถูกตรงตามมาตราตัวสะกดไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2**.
กรุงเทพฯ : พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2545.
_____. **วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- อุดม พรประเสริฐ. **การย่อความ**. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2546.
- Bouchard, Margart Pray. "An Imvestigation of Students'Word Knowledge as Demonstrated by
Their Reading and Spelling Error," **Dissertation Abstracts International**. 63(2) :
541 – 4 ; August, 2002.
- Boyd. M.L. "Characteristic of Adolescent Sex Offenders : A Review of The Researn," **Journal
of Aggression and Violent Behavior**. 5(2) : 137-146 ; February, 1970.
- Brooks, Gregory William. "LExploring the Relationship Between Teachers Reading
And Writingand Their Teaching of Reading and Writing," **Dissertation Abstracts
International**. 60(8) : 2854-A ; February, 2000.
- Corey. "The Gendering of Illiteracies : The Reading and Writing Practices of Adolescent Girls in
Rural Appalachia," **Dissertation Abstracts International**. 61(07) : 2690-A ; January,
2001.
- DuBois, Kathleen, Kristie Erickson and Monica Jacobs. "Improving Spelling of High
Frequency Words for Transfer in Written Work," **ERIC-Education Resources
Information Center**. http://eric.ed.gov/ERICW_exportal, 2009.
- Garcia, Carol Ann. "The Effect of Two Types of Spelling Instructions of First-Grade Reading,
writing and spelling achier varmint," **Dissertations Abstracts International**. 58(9) :
345 – 346 ; March, 1998.

- Good, Carter V. **Dictionary of Education**. 3rd ed. New York : McGraw Hill. Book, 1973.
- Morse, M. **Satisfaction in the White Collar Job**. Michigan : University of Michigan Press, 1995
- Randall, Ida M. "The Teaching Reading Practice Sectors in Grades Two and Four," **Dissertation Abstracts International**. 64(12) : 4301-A ; June, 2004.
- Ruivo, P. **Reading Aloud Companion Reader VS. No Companion Reader. Paper Submitted in partial Fulfillment Of the requirements for the Master of Arts Degree**. Kean Uniter of Arts Degree, Kean University (formerly Kean College of New Jersey) Union. NJ, 2006.
- Ruivo, Paula. "Reading Aloud : Companion Reader vs. No Companion Reader –An Experimental Research Study," ERIC-Education Resources Information Center.2006.
<<http://eric.ed.gov/ERICWebportal/custom/recordDetails/detailmini.jsp?n...>>2009.
- Slavin. **Cooperative Learning : Theory, research and Practice**. (2nd ed) Massachusetts : Simon & Schuster, 1995.
- Slavin, R.E. **Cooperative learning research and practice**. EnglewoodCliffs, NJ : Prentice – Hall, 1995.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย

โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555
หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกด จำนวน 16 ชั่วโมง
แผนการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก เวลา 2 ชั่วโมง
สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกดในภาษาไทยมี 8 มาตรา มาตราแม่ กก หมายถึงคำที่มีตัว ก อยู่ท้ายคำในแม่ ก กา เวลาอ่านออกเสียงเป็นตัว ก สะกด การอ่านและเขียนคำในมาตราแม่ กก ให้ถูกต้องชัดเจน และเข้าใจความหมายของคำก่อนที่จะนำไปใช้จะช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการแสวงหาความรู้ในกลุ่มสาระอื่นๆ และนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้
2. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำแจกลูกคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถนำคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก ไปใช้ได้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก
2. การอ่านแจกลูกคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก
3. การอ่านคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก ไปใช้ได้ อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำเขียนตามคำบอก 15 คำและกระเป๋าค้น
2. ซองบัตรคำประกอบการทำกิจกรรมจับคู่คำใหม่ 3 ซอง
3. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเรื่อง มาตราตัวสะกดกิจกรรมที่ 1-3
4. แผนภูมิเพลงมาตราแม่ กก
5. แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

กระบวนการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก จำนวน 10 ข้อ
2. นักเรียนทำกิจกรรมการเขียนตามคำบอกจำนวน 15 คำ โดยครูบอกลูกให้เขียนตามทีละคำ ขณะที่เขียนเพื่อช่วยนักเรียนที่ยังเขียน ไม่คล่องสามารถเขียนได้ อาจให้นักเรียนสะกดคำที่ครูบอกพร้อมกันทั้งชั้นก่อนที่จะลงมือเขียน
3. เมื่อเขียนคำครบทุกคำครูนำบัตรคำๆที่ให้เขียนวางบนกระป๋องหนึ่งให้นักเรียนดูรูปคำที่ถูกต้อง นักเรียนตรวจคำตามที่ครูเฉลยถ้าใครเขียนผิดให้แก้ไขโดยการคัดตัวบรรจงคำละ 3 ครั้งนำไปส่งครู ครูอบรมให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองในการตรวจงานเพื่อฝึกนิสัยที่ดีเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ซึ่งจะทำให้อยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข

บัตรคำเขียนตามคำบอก

ปลุกข้าว พักเที่ยง ดอกเข็ม เปียกโชก พริกหยวก
 พกพา ดอกตะปู บวกเลข เลือกซื้อ อ่านออก
 ลากซุง จากไป ปากเปล่า ตอนดึก ตักแกง

ขั้นฝึกทักษะ

1. นักเรียนอ่านสะกดคำและอ่านเป็นคำ คำที่มี ก สะกด จากบัตรคำพร้อมกัน ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับคำที่มี ก สะกดว่ามีลักษณะคำและวิธีอ่านออกเสียงแบบใดจากนั้นนำคำมาเขียนลงบนกระดานและอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่างให้นักเรียนอ่านตาม

ตัวอย่างการอ่านสะกดคำ

เลือก - ลอ - เอือ - กอ - เลือก

บอก - บอ - ออ - กอ - บอก

แจก - จอ - แอ - กอ - แจก

วิก - วอ - อิ - กอ - วิก

ปัก - ปอ - อะ - กอ - ปัก

2. ครูอภิปรายสรุปเกี่ยวกับลักษณะของคำที่มี ก สะกด ดังนี้ คำที่ ก สะกด หมายถึง คำที่มีตัว ก อยู่ท้ายคำในแม่ ก กา เวลาอ่านออกเสียง ก สะกดเป็นคำในมาตราแม่ กก

3. นักเรียนเข้ากลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน โดยละเอียดและความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อนแต่
ละคนมีหมายเลข เลือกระธานและเลขากลุ่ม

4. แต่ละกลุ่มให้ทำกิจกรรมการจับคู่คำให้เป็นคำใหม่ ตัวแทนกลุ่มออกมาจับของบัตรคำ
จากครูแล้วนำกลับไปอยู่ที่กลุ่ม สมาชิกกลุ่มฝึกอ่านคำและช่วยกันจับคู่คำใหม่ เขียนลงในสมุดของ
ตนกลุ่ม ไหนทำเสร็จก่อนให้ยกมือขึ้น

5. ส่งตัวแทนออกไปอ่านคำใหม่ของกลุ่มให้ครูฟัง พร้อมทั้งส่งสมุดที่เขียนคำเหล่านั้น
ด้วยทำเช่นเดิมจนส่งครบทุกกลุ่ม

6. ครูให้คำชมเชยกลุ่มที่ตอบถูกมาก

ตัวอย่างบัตรคำที่ให้ฝึกสร้างคำใหม่

ลือก ตีก น้ำ ปาก สูง ราก ไม้ แดก ผูก เชือก

นำมาจับคู่สร้างคำใหม่ได้ดังนี้

น้ำลือก ตีกสูง ปากแตก รากไม้ ผูกเชือก

ขั้นสรุป

1. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนเรื่องมาตราตัวสะกด (ชุดที่ 1) มาตรา
แม่ กก

กิจกรรมที่ 1 การอ่านและเขียนสะกดคำที่มี ก สะกดที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ กก แล้วเขียนแจกลูกคำที่กำหนดให้

กิจกรรมที่ 3 นักเรียนอ่านคำและโยงเส้นจับคู่คำมาตราแม่ กก ให้เป็นคำใหม่ที่มี

ความหมายได้เมื่อทำเสร็จนักเรียนนำแบบฝึกส่งให้ครูตรวจผลงานและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
สำหรับนักเรียนที่ยังไม่ค่อยเข้าใจและการทำงานยังมีข้อบกพร่อง

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาในบทเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยร้องเพลง
ตัวสะกดแม่ กก จากแผนภูมิให้ชัดเจนและถูกต้องตามจังหวะทำนอง

เพลง มาตราแม่ กก

คำร้อง มยุรี ดงแสง

แม่กก แม่กก แม่กก สะกดอย่างไร คุณหนูครูจะบอกให้ (ซ้ำ)

สะกดด้วย ก ไก่ ในมาตราแม่กก

แม่กก แม่กก แม่กก

การวัดผลและประเมินผล

1. วิธีวัดและประเมินผล
 - 1.1 ตรวจสอบแบบฝึกทักษะ
 - 1.2 สังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน
 - 1.3 ทดสอบหลังเรียน
2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล
 - 2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
 - 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือกิจกรรมของนักเรียน
 - 2.3 แบบทดสอบหลังเรียน
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
 - 3.1 แบบบันทึกผลการตรวจแบบฝึกทักษะ
 - 3.1.1 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
 - 3.2 แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ และผลงานกลุ่ม
 - 3.2.1 นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้และผลงานกลุ่มได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
 - 3.3 แบบทดสอบหลังเรียน
 - 3.3.1 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
(นางสาวมยุรี ดงแสง)

นักศึกษาศูนย์วิทยุ โทร. สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ
เรื่อง มาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT
แผนการจัดการเรียนรู้

สมาชิกกลุ่ม 1 2
3 4

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการสังเกต							รู้จักแสดงความคิดเห็น	รวม 40 คะแนน
		ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ	ร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างสร้างสรรค์	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	ตั้งใจปฏิบัติงานดี	ให้ความร่วมมือกับกลุ่มด้วยดี	ผลงานเป็นที่น่าสนใจในเวลา	เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี		
		5	5	5	5	5	5	5		
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

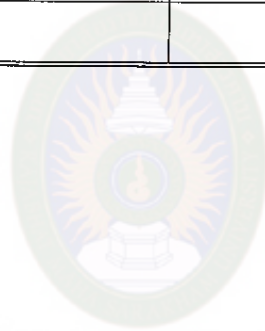
(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(นางสาวมยุรี ดงแสง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ และผลงาน

รายการประเมิน	ดีมาก 5	ดี 4	พอใช้ 3	น้อย 2	ปรับปรุง 1
1.ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ					
2.ร่วมกิจกรรมกลุ่มอย่างสร้างสรรค์					
3.ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
4.ตั้งใจปฏิบัติงานดี					
5.ให้ความร่วมมือกับกลุ่มด้วยดี					
6.ผลงานเป็นที่น่าพอใจ/ทันเวลา					
7.เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี					
8.รู้จักแสดงความคิด					

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบบันทึกคะแนนทดสอบท้ายแผน
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เลขที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน 10 คะแนน	หมายเหตุ
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
(นางสาวมยุรี ดงแสง)

แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่องมาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 มาตราแม่ กก

จิต... จะสงบได้อย่างไร
หากมัวแต่ไป... “ใส่ใจ”
กับคำพูดของคนอื่น

กลุ่ม.....

ชื่อ.....สกุล.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เลขที่.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

โดย นางสาวมยุรี ดงแสง

นักศึกษابริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

จุดประสงค์การเรียนรู้

เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำแจกลูกคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก ได้ถูกต้อง

ความรู้ทางหลักภาษา

มาตราตัวสะกดแม่ กก

คำที่มี ก สะกด คือ คำที่มีพยัญชนะ ก ประสม

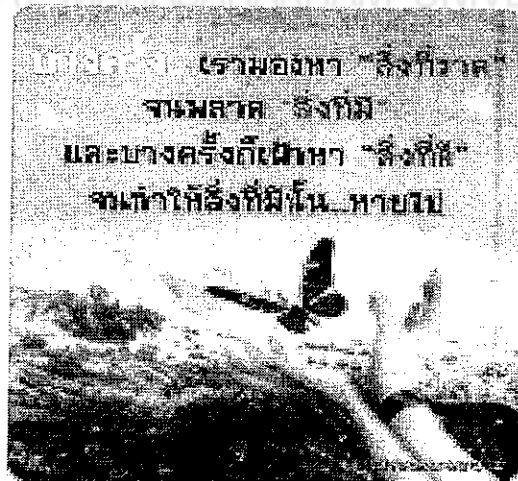
ข้างหลังพยัญชนะในแม่ ก กา แล้วทำหน้าที่บังคับแม่ ก กา

ให้กลายเป็นแม่ กก เช่น ยาก แลก เป็นต้น

แม่ กก คือ พยางค์ที่มีตัว ก สะกด หรือ

พยัญชนะตัวอื่น ซึ่งทำหน้าที่เหมือน ก สะกด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ความรู้ทางหลักภาษา
แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
ชุดที่ 1 มาตราแม่ กก
กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง นักเรียนอ่านคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก แล้วเขียนอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง 10 คะแนน

ตัวอย่าง เชือก ซอ - เอื่อ - กอ - เชือก

1. แดก

2. โลก

3. ชุก

4. เปียก

5. เอก

ชุดที่ 1 มาตรฐานแม่ กก
กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง นักเรียนอ่านคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก แล้วเขียนแจกลูกคำให้ถูกต้อง 10 คะแนน

ตัวอย่าง

เลือก ล - เอื้อ - ก - เลือก

1. แยก

2. เรียง

3. ตัก

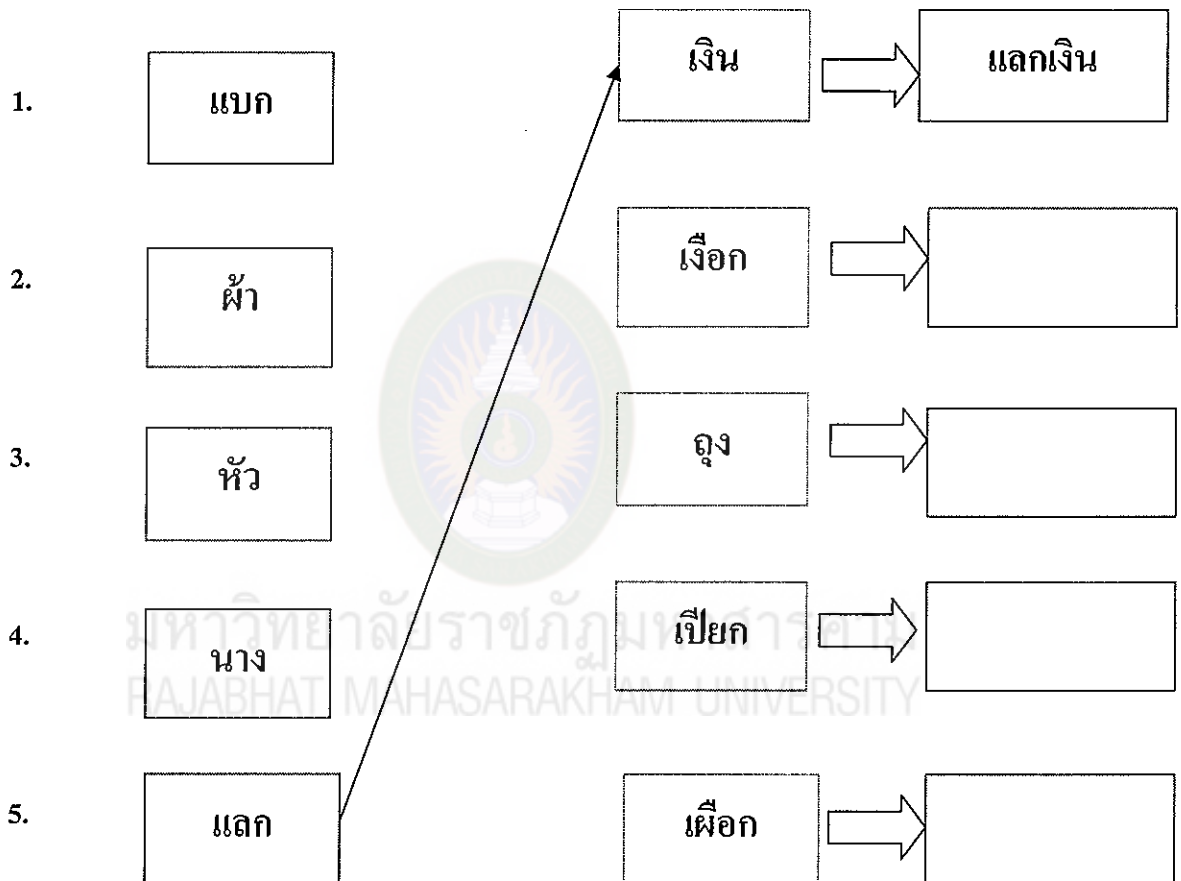
4. แยก

5. ผูก

ชุดที่ 1 มาตราแม่ กก
กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง นักเรียนอ่านคำในมาตราตัวสะกด แม่ กก แล้วโยงเส้นจับคู่คำที่สัมพันธ์กันและเขียนเป็นคำใหม่ 10 คะแนน

ตัวอย่าง

แบบทดสอบท้ายแผน เรื่อง มาตราตัวสะกด ชุดที่ 1 มาตราแม่ กก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง นักเรียนกาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกที่สุด

1. คำที่มี ก สะกด อยู่ในมาตราใด ก. กง ข. กค ค. กก	6. คำใดอยู่ในแม่กก ก. นื่อง ข. บอก ค. หยุต
2. “รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี” ข้อความนี้มี ก สะกดกี่คำ ก. 2 คำ ข. 3 คำ ค. 4 คำ	7. คำใดควรเติมในช่องว่าง แม่ แกง ใ้ ถ้วย ก. ตัก ข. เรียก ค. แตก
3 คำข้อใดสะกดต่างพวก ก. เขียง ข. ลีทมาก ค. ครกตก	8. คำใดใช้สระเหมือน ปอกยาก ก. ฟอกผิว ข. ลอกปาก ค. หนานุ่ม
4. ปากแตก คล้องจองกับคำใด ก. แยกกัน ข. เลือดไหล ค. หกส้ม	9. คำใดเขียนถูกต้อง ก. พริกหยวก ข. พิกหยวก ค. พลิกหยวก
5. ปล - - □ อ - ก ข้อใด เขียนเป็นคำถูก ก. เปลือ ข. เลือก ค. เปลือก	10. ข้อใดมีสระลดรูปและเปลี่ยนรูป ก. มากมาย ข. แบกุง ค. ลวกผัก

เฉลยคำตอบ

1. ค 2. ข 3. ก 4. ก 5. ค
6. ข 7. ก 8. ข 9. ก 10. ค

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย
โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค NHT สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินตรวจสอบระดับความเหมาะสมความสอดคล้องว่าอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดให้ และให้นำน้ำหนักของคะแนนตามความหมายดังนี้

ระดับความเหมาะสม	คะแนน
เหมาะสมมากที่สุด	5
เหมาะสมมาก	4
เหมาะสมปานกลาง	3
เหมาะสมน้อย	2
เหมาะสมน้อยที่สุด	1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 1 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค NHT สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ระดับ					\bar{X}	S.D.
	5	4	3	2	1		
1. ความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับ หลักสูตรสถานศึกษา							
1.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4	1	-	-	-	4.80	0.45
1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมด้าน ความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณลักษณะที่ พึงประสงค์	4	1	-	-	-	4.80	0.45
1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้/เนื้อหา	4	1	-	-	-	4.80	0.45
2. กิจกรรมการเรียนรู้							
2.1 กิจกรรมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.2 กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้/เนื้อหา	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.3 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.4 เนื้อหาในกิจกรรมมีความถูกต้องทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.5 กิจกรรมมีความหลากหลายเหมาะสมกับ วัยผู้เรียน	4	-	-	1	-	4.40	1.34
2.6 กิจกรรมพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถ การอ่านเชิงวิเคราะห์	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.7 กิจกรรมพัฒนาให้ผู้เรียนได้คิด ทำ และ แสดงออก	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.8 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4	-	1	-	-	4.60	0.89

รายการประเมิน	ระดับ					\bar{X}	S.D.
	5	4	3	2	1		
2.9 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้และปฏิบัติ อย่างมีขั้นตอน	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.10 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทำ ความเข้าใจ แปลความ ตีความ สร้างความหมาย และสรุป	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.11 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยง ประสบการณ์จากการเรียนกับชีวิตประจำวัน	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.12 กิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับ ผู้อื่นได้	4	-	1	-	-	4.60	0.89
2.13 กิจกรรมสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม	4	-	1	-	-	4.60	0.89
3. สื่อการเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ เนื้อหา	4	-	1	-	-	4.60	0.89
3.2 เนื้อหาและภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับ ระดับผู้เรียน	4	-	-	1	-	4.40	1.34
3.3 สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม	4	-	1	-	-	4.60	0.89
3.4 มีความเหมาะสม ประหยัดค่าใช้จ่ายและ เวลา	4	-	1	-	-	4.60	0.89
3.5 ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่าง ผู้เรียน	4	-	1	-	-	4.60	0.89
3.6 ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพทาง ความคิด	4	-	1	-	-	4.60	0.89
4. การประเมินผลการเรียนรู้							
4.1 การประเมินครอบคลุมจุดประสงค์ การเรียนรู้	4	-	1	-	-	4.60	0.89
4.2 การประเมินครอบคลุมทั้งด้านกระบวนการ และผลงาน	4	-	1	-	-	4.60	0.89

รายการประเมิน	ระดับ					\bar{X}	S.D.
	5	4	3	2	1		
4.3 การประเมินครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ ความรู้ลึกและการแสดงออกทุกด้าน	4	-	1	-	-	4.60	0.89
4.4 การประเมินความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และสรุปประเด็นจากเรื่องที่อ่าน	4	-	1	-	-	4.60	0.89
4.5 มีการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย ตนเองและจากความคิดเห็นของเพื่อนและครู	4	-	1	-	-	4.40	1.34
โดยรวมเฉลี่ย						4.59	0.88

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย X ทับ ข้อ ก ข หรือ ค

1. ข้อใดมีตัวสะกด แม่ กก มากที่สุด ก. ก้องทำเลขถูกมากที่สุดในห้อง ข. นักกีฬาขวาน้ำหนักแข็งแรงมาก ค. ถ้าอยากมีสุขภาพดีต้องออกกำลังกาย	5. คำใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่ กน ก. พรรค ข. เปลือกหอย ค. ภารโรง
2. คำในข้อใดเขียนผิด ก. สันติสุข ข. ความสุข ค. มะม่วงสุข	6. คำใด <u>ไม่ได้</u> สะกดด้วยมาตราแม่ กน ก. วิหค ข. บริเวณ ค. รางวัด
3. คำว่า “โรค” มีตัวสะกดอยู่ในมาตราแม่ใด ก. แม่กด ข. แม่กก ค. แม่กบ	7. คำใดอ่านถูกต้อง ก. กัญญา อ่านว่า กั้น - ยะ - ยา ข. พิภูต อ่านว่า พิ - กูน ค. เกสร อ่านว่า กะ - เสน
4. คำว่า “เมฆ” มีตัวสะกดในมาตราใด ก. แม่กน ข. แม่กก ค. แม่กด	8. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตราแม่กด ก. อำนาจ ข. เต้น ค. พุช

9. คำว่า “สัญญาณ” อ่านออกเสียงตัวสะกดอยู่ใน
มาตราใด
ก. แม่กน
ข. แม่เกย
ค. แม่เกอว
10. เอนิทำงานที่สุจริตไม่ผิดกฎหมาย
ข้อความนี้มีคำที่สะกดด้วยแม่ กด กี่คำ
ก. 2 คำ
ข. 3 คำ
ค. 4 คำ
11. ข้อใดไม่เข้าพวก
ก. พืช
ข. ไชค
ค. มีด
12. ข้อใดเป็นตัวสะกดในมาตราแม่ กบ
ก. ป พ ฟ ภ
ข. จ ต ช ส
ค. ข ค ล ร
13. ข้อใดสะกดได้ถูกต้องตามมาตรา แม่กบ
ก. เคารพ
ข. ไชคถาบ
ค. ทับพี
14. คำในข้อใด ออกเสียงตัวสะกด
เหมือน
คำว่า “ญาติ”
ก. สามารถ
ข. ญาติ
ค. อาญา
15. ข้อใด เป็นคำควบกล้ำ
ก. หลวง
ข. รวม
ค. กล้วย
16. คำควบกล้ำใด เขียนผิด
ก. พร้อมหน้า
ข. โปรดโปร่ง
ค. โพรงไม้
17. คำควบกล้ำใด ไม่ถูกต้อง
ก. นายพราน
ข. ผู้ปกครอง
ค. ถ้ำคลอง
18. “ป่าแสงสร้างบ้านเสร็จแล้วก็เลี้ยง
กันอย่างครึกครื้น” ข้อความนี้มีคำ
ควบกล้ำกี่คำ
ก. 3 คำ
ข. 4 คำ
ค. 5 คำ

19. ข้อใดเขียนได้ถูกต้อง

- ก. เคา – รบ เขียนว่า เคารบ
- ข. ทะ – วีบ เขียนว่า ทะวืป
- ค. รุบ – พาบ เขียนว่า รูปภาพ

20. ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง

- ก. กราฟ อ่านว่า กราบ
- ข. ทรัพย์สิน อ่านว่า ซับ - สิ้น
- ค. สรูป อ่านว่า สะ - รุบ

21. เครื่องหมาย ∴ เรียกว่า อะไร

- ก. ลากข้าง
- ข. ไม้หันอากาศ
- ค. ไม้ทันทฆาต

22. คำว่า “คณิตศาสตร์” ตัวการ์นต์คือ ข้อใด

- ก. ร์
- ข. ตร์
- ค. สตร์

23. คำในข้อใดมีตัวการ์นต์ 2 ตัว

- ก. วันจันทร์
- ข. โทรทัศน์
- ค. สมบูรณ์

24. อักษรควบไม่แท้ คือ ข้อใด

- ก. ขวากหนาม
- ข. สายสร้อย
- ค. พลอยสวย

25. คำใดไม่ใช่อักษรนำ

- ก. หอม
- ข. สนุก
- ค. อยาก

26. คำในข้อใดมี ห นำ

- ก. ห่วงงาน
- ข. โหดร้าย
- ค. หน้าที่

27. ไม้ทันทฆาตใช้เขียนกำกับ

พยัญชนะเพื่ออะไร

- ก. เพื่อการออกเสียงตามปกติ
- ข. เพื่อให้ออกเสียงพยัญชนะนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น
- ค. เพื่อไม่ให้ออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น

28. คำอักษรนำในข้อใดเขียน

ไม่ถูกต้อง

- ก. อย่างนี้ดีแล้ว
- ข. หยูที่บ้าน
- ค. อย่าทำไม่ดี

29. ชื่อผลไม้ในข้อใดที่อ่านแบบอักษรนำ

- ก. ขนุน
- ข. มะม่วง
- ค. มะพร้าว

30. ชื่อสัตว์ในข้อใดที่อ่านแบบอักษรนำ

- ก. สุนัข
- ข. กล้วย
- ค. กวาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความ
สอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC	แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
4	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
5	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
6	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
7	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง
8	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
9	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
10	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
11	1	1	0	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
12	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
13	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
14	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
15	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
16	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
17	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
18	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
19	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
20	1	0	1	1	1	4	0.80	สอดคล้อง
21	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
22	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
23	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
24	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
25	1	1	1	0	1	4	0.80	สอดคล้อง

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ						ค่า IOC	แปล ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม		
26	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
27	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
28	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง
29	1	1	1	1	0	4	0.80	สอดคล้อง
30	1	1	1	1	1	5	1	สอดคล้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 3 แสดงค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาทักษะ
 การอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทักษะประกอบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

คนที่	คะแนน (30)	X_2	$(X_i - c)$	$(X_i - c)^2$
1	24	576	3	9
2	15	225	-6	36
3	27	729	6	36
4	23	529	2	4
5	10	100	-11	121
6	23	529	2	4
7	25	625	4	16
8	24	576	3	9
9	23	529	2	4
10	23	529	2	4
11	23	529	2	4
12	25	625	4	16
13	19	361	-2	4
14	14	196	-7	49
15	18	324	-3	9
16	24	576	3	9
17	24	576	3	9
18	25	625	4	16
19	29	841	8	64
20	23	529	2	4
21	24	576	3	9
22	26	676	5	25
23	28	784	7	49
24	24	576	3	9
25	16	256	-5	25
26	9	81	-12	144

คนที่	คะแนน (30)	X_i	$(X_i - c)$	$(X_i - c)^2$
27	14	196	-7	49
28	24	576	3	9
29	25	625	4	16
30	28	784	7	49
30	659	15259	29	811
k		30	คำนวณจากสูตร	
k-1		29		
รวม x		659		
รวม X^2		15259		
รวม $(X_i - c)$		29	$r_{cc} = 1 - \frac{\left\{ \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2} \right\}}$	
รวม $(X_i - c)^2$		811		
k คูณ รวม x - รวม x^2		4560		
k-1 คูณ รวม $(X_i - c)^2$		23519		
บนหารล่าง		0.19388		
1 - ในวงเล็บ				
ความเชื่อมั่น =		0.80		

ตารางภาคผนวกที่ 4 แสดงการหาคุณภาพ ค่า p ค่า B ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อ ที่	ตอบ ถูก	ผ่าน เกณฑ์ ตอบถูก	ไม่ผ่าน ตอบถูก	ระดับ ความยาก (p)	อำนาจ จำแนก (B)	แปลผล ความยาก	แปลผล อำนาจจำแนก
1	20	19	1	0.50	0.69	ปานกลาง	ดีมาก
2	18	17	1	0.43	0.65	ปานกลาง	ดีมาก
3	19	15	4	0.48	0.33	ปานกลาง	ปานกลาง
4	25	20	5	0.63	0.47	ค่อนข้างง่าย	ดี
5	12	10	2	0.30	0.27	ค่อนข้างยาก	ปานกลาง
6	24	22	2	0.60	0.75	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก
7	21	18	3	0.53	0.52	ปานกลาง	ดี
8	19	15	4	0.48	0.33	ปานกลาง	ปานกลาง
9	20	20	0	0.50	0.80	ปานกลาง	ดีมาก
10	22	18	4	0.55	0.45	ปานกลาง	ดี
11	20	17	3	0.50	0.48	ปานกลาง	ดี
12	18	15	3	0.45	0.40	ปานกลาง	ดี
13	22	18	4	0.55	0.45	ปานกลาง	ดี
14	20	19	1	0.50	0.69	ปานกลาง	ดีมาก
15	14	13	1	0.35	0.45	ค่อนข้างยาก	ดี
16	24	22	2	0.60	0.75	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก
17	22	20	2	0.55	0.67	ปานกลาง	ดีมาก
18	21	19	2	0.53	0.63	ปานกลาง	ดีมาก
19	24	19	5	0.60	0.43	ค่อนข้างง่าย	ดี
20	23	18	5	0.58	0.39	ปานกลาง	ปานกลาง
21	19	16	3	0.48	0.44	ปานกลาง	ดี
22	21	18	3	0.53	0.52	ปานกลาง	ดี
23	20	19	1	0.50	0.69	ปานกลาง	ดีมาก

ข้อ ที่	ตอบ ถูก	ผ่าน เกณฑ์ ตอบถูก	ไม่ผ่าน ตอบถูก	ระดับ ความยาก (p)	อำนาจ จำแนก (B)	แปลผล ความยาก	แปลผล อำนาจจำแนก
24	19	16	3	0.48	0.44	ปานกลาง	ดี
25	18	17	1	0.45	0.61	ปานกลาง	ดีมาก
26	20	16	4	0.50	0.37	ปานกลาง	ปานกลาง
27	19	17	2	0.48	0.55	ปานกลาง	ดี
28	24	19	5	0.60	0.43	ค่อนข้างง่าย	ดี
29	27	25	2	0.68	0.87	ค่อนข้างง่าย	ดีมาก
30	22	19	3	0.55	0.56	ปานกลาง	ดี

$$P = \frac{R}{N}$$

p แทน ระดับความยาก

R แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้สอบทั้งหมด

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

B แทน ค่าอำนาจจำแนก

U แทน ผู้ผ่านตอบถูก

L แทน ผู้ไม่ผ่านตอบถูก

n1 แทน จำนวนผู้ผ่านเกณฑ์

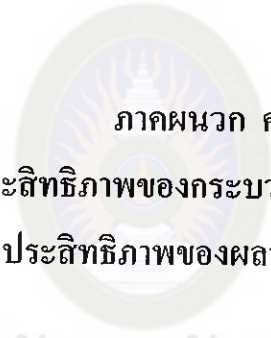
n2 แทน จำนวนผู้ไม่ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือก

ค่า p มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-0.80

ค่า B มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 1.00

การคัดเลือกข้อสอบต้องอยู่ในเกณฑ์ทั้ง 2 ค่า จึงถือว่าใช้ได้

ภาคผนวก ค

คะแนนระหว่างเรียนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และทดสอบหลังเรียน
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนระหว่างเรียน ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และทดสอบหลังเรียน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

คน ที่	ชุดฝึกที่ 1	ชุดฝึกที่ 2	ชุดฝึกที่ 3	ชุดฝึกที่ 4	ชุดฝึกที่ 5	ชุดฝึกที่ 6	ชุดฝึกที่ 7	ชุดฝึกที่ 8	รวมคะแนน ประสิทธิภาพ ของกระบวนการ (E_1)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน ประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2)
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(80)	(30)
1	9	8	9	9	9	9	9	9	71	26
2	8	9	9	9	9	9	8	9	70	27
3	9	9	9	9	9	9	8	9	71	28
4	9	8	9	8	9	9	9	9	70	28
5	9	9	8	8	8	9	9	9	69	27
6	9	9	8	8	9	9	9	8	69	28
7	9	9	8	8	9	9	9	9	70	29
8	8	8	9	9	9	9	9	9	70	27
9	8	9	9	9	9	9	8	9	70	25
10	8	9	9	9	9	9	8	9	70	26
11	8	8	9	8	9	9	9	9	69	27
12	8	9	8	8	8	9	9	9	68	25
13	9	8	9	9	9	9	9	9	71	26
14	9	9	9	9	9	9	8	9	71	28
15	9	9	9	9	9	9	8	9	71	27
16	9	8	9	8	9	9	9	9	70	25
17	9	9	8	8	8	9	9	9	69	26

คนที่	ชุดฝึกที่ 1	ชุดฝึกที่ 2	ชุดฝึกที่ 3	ชุดฝึกที่ 4	ชุดฝึกที่ 5	ชุดฝึกที่ 6	ชุดฝึกที่ 7	ชุดฝึกที่ 8	รวมคะแนน ประสิทธิภาพ ของ กระบวนการ (E_1)	คะแนน ทดสอบ หลังเรียน ประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2)
	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(10)	(80)	(30)
18	9	8	9	9	9	9	9	9	71	28
19	9	9	9	9	9	9	8	9	71	27
20	9	9	9	9	9	9	8	9	71	28
21	9	8	9	8	9	9	9	9	70	26
22	9	9	8	8	8	9	9	9	69	27
23	9	9	8	9	8	8	9	9	69	28
24	9	9	8	9	9	8	8	9	69	25
25	9	9	8	9	9	9	9	9	71	26
26	8	9	9	9	9	9	8	9	70	24
27	8	9	8	9	8	9	8	9	68	25
28	8	9	9	9	8	9	9	9	70	25
29	8	9	9	9	8	9	9	9	70	23
30	8	9	8	9	8	9	8	9	68	24
Σ	259	262	259	260	261	268	258	269	2096	791
\bar{X}	8.63	8.73	8.63	8.66	8.70	8.93	8.60	8.96	69.86	26.36
S.D.	0.49	0.44	0.49	0.74	0.46	0.25	0.49	0.18	0.97	0.87
%	86.30	87.30	86.30	86.60	87.00	89.00	86.00	89.60	96.70	87.00
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) = 96.70										ประสิทธิภาพ ของผลลัพธ์ (E_2) = 87.00

จากตารางภาคผนวกที่ 5 พบว่า นักเรียนได้คะแนนระหว่างเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีค่าเฉลี่ย 8 ชุด เท่ากับ 69.86 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69 ของคะแนนเต็ม และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT หลังเรียน เท่ากับ 26.36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.00 ของคะแนนเต็ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

- แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
- ค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
- ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ
กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกด
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักเรียนพอใจที่ได้เรียนการอ่าน และการเขียนสะกดคำ					
2. ได้ร่วมกิจกรรมอย่าง กระตือรือร้น					
3. นักเรียนสนุกสนานในการเรียน					
4. สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้แสดงความคิดเห็นต่อผลงาน					
5. มีความพอใจที่ได้รับส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้					
6. นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่สอน					
7. อ่านและเขียนคำได้ด้วยตนเอง					
8. สามารถสร้างชิ้นงานได้ด้วยตนเอง					
9. ได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงผลงาน					
10. นักเรียนพอใจในผลงานของตนเอง					
11. ได้ทำกิจกรรมตามความถนัด และความสนใจ					
12. มีความชอบและสนุกสนานในการเล่นเกม					
13. มีความพอใจที่ครูคอยแนะช่วยเหลือในการปฏิบัติกิจกรรม					

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. นักเรียนพอใจกับการติชมผลงานของเพื่อน					
15. นักเรียนได้ร่วมกันทำงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน					

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 6 ค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
 การอ่าน และการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระเรียนรู้ภาษาไทย
 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ
 กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					รวม	IOC
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	0.80
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 7 ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อคำถาม	ค่าอำนาจจำแนก	แปลความหมาย
ข้อ 1	.476	ใช้ได้
ข้อ 2	.586	ใช้ได้
ข้อ 3	.702	ใช้ได้
ข้อ 4	.731	ใช้ได้
ข้อ 5	.749	ใช้ได้
ข้อ 6	.706	ใช้ได้
ข้อ 7	.505	ใช้ได้
ข้อ 8	.546	ใช้ได้
ข้อ 9	.508	ใช้ได้
ข้อ 10	.579	ใช้ได้
ข้อ 11	.467	ใช้ได้
ข้อ 12	.713	ใช้ได้
ข้อ 13	.532	ใช้ได้
ข้อ 14	.706	ใช้ได้
ข้อ 15	.612	ใช้ได้

หมายเหตุ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 90

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐-๑๑/๐๔๐๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๐ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ด้วย นางสาวมยุรี คงแสง รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT"

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเพื่อการวิจัยกับกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรวม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว.ว๐๓๕๘/๒๕๕๖

วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์วินัย แสงกล้า

ด้วย นางสาวมยุรี คงแสง รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT"

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

/s/ _____

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว.ว๐๓๕๘/๒๕๕๖

วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์นภาพร เรืองสมบัติ

ด้วย นางสาวมยุรี คงแสง รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT"

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว. ๖๐๓๘๘/๒๕๕๖

วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พงศธร โพธิ์พูลศักดิ์

ด้วย นางสาวมยุรี คงแสง รหัสประจำตัว ๕๔๘๒๑๐๑๘๐๒๑๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT"

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวมยุรี ดงแสง
วันเกิด	5 กุมภาพันธ์ 2523
ภูมิลำเนา	66 หมู่ที่ 9 บ้านเขวาน้อย ตำบลหนองม่วง อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม 44130
ที่อยู่ปัจจุบัน	1/3 หมู่บ้านซิดชส ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาการปฐมศึกษา วิทยาลัยครูมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY